

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak

• Devrimci
Sonuçlar

• Newrozun
Aynasında
Devrim

• 1 - 2
Nisan
Ankara
Savaşları

• İşçinin
Örgüte
İhtiyacı
Var

• Tarih'in
Ankara
Deneyimi

• Zincirleri
Kırdık, İktidar
İçin Taksim'e
Yürüyoruz

Samatya İşçileri

Tariş İşçileri

1 Nisan Antep Tekel Destek Eylemi

7 Nisan / İski ve İtfaiye İşçileri

DEVİRİMCİ SONUÇLAR

Burjuvazinin en çok korktuğu, görüşlerimizin devrimci sonuçlarıdır. Küçük burjuva uzlaşmacı çevrelerin de en çok saldırdıkları nokta burasıdır. Çünkü proletarya, bilimsel sosyalizmin devrimci sonuçlarına dayanarak sömürü dünyasının altını üstüne getirecektir.

Sosyal-reformist hareketlerden, oportünist hareketlere değin, bütün uzlaşmacı akımlarla aramızdaki temel fark, sınıfsız bir topluma yönelimde değil, marksizmin devrimci sonuçlarını, yani devrimci marksizmi kavrayıştadır. Devrimci marksizm etrafındaki mücadele, yıllardır aramızda süren çatışmaların özünü oluşturur. Soruna en yüzeysel düzeyde bakanlar, görüş ayrılıklarının temellerini anlayamazlar. Aramızdaki görüş ayrılıklarının ne denli derinlikli olduğunu anlamak için, görüş ayrılıklarının en temeline inilmelidir.

Teorik görüşlerin doğruluğunun ölçütü, teorik düzeyde belirlenemez. Görüşlerimizin doğruluğunun ölçütü, emekçilerimizin sosyal pratiğidir. Söylediklerimizin pratikte hangi sonuçlara ulaştığını anlamak için yeterli bir süreç yaşanmıştır. Her bilinçli işçi, sınıf savaşımının gelişme sürecine bakarak, devrimci marksistlerle her türlü küçük burjuva uzlaşmacı akım arasında görüş farklılıklarını kavrayabilir.

Marx, kapitalist üretimi çözümlerken ve burjuva toplumun gelişimini bu temelde ele alırken, yapılan ekonomik ve toplumsal

tahlil sonucu devrimci sonuçlara varır. Sermaye üretim sürecini analiz ettiği ve ekonomi politiği yeni bir kalıba döktüğü ünlü eseri Kapital'de, yalnızca burjuva üretimin iç yasalarını ortaya dökmekle kalmaz, buradan

çıkan devrimci sonuçları da gözlerimizin önüne serer: İşçi sınıfının iktidara gelmesi kesindir. Aynı sonuçlara felsefi görüşlerini açıklarken de varmıştır: Mesele dünyayı yorumlamak değil, onu değiştirmektir. Marx ve Engels daha 1847'de birlikte yazdıkları Komünist Manifesto'da devrimci amaçlarını açıkça ilan ederler: İş-

çi sınıfı büyük hedefine zora dayalı devrimle varır. Marx'ın mücadele içinde geçen yaşamı incelendiğinde, bu büyük devrimci düşünürün Lasalcılara karşı olsun ve diğer küçük burjuva uzlaşmacı akımlara karşı olsun, daima uzlaşmaz devrimci bir mücadele içerisinde olduğu görülür.

Lenin'in teorik çözümlenmeleri, ekonomik, felsefi ve politik görüşleri devrimci sonuçlarından bağımsız olarak ele alınamaz. Lenin'in çok iyi bilinen "Emperyalizm Kapitalizmin En Yüksek Aşaması" eserine daha sonra yazdığı önsözde belirttiği, tekeli kapitalizmin proletarya devriminin öngünü olduğu belirlemesi, son derece açık ve kesin devrimci sonuçlar ortaya koyar. Lenin'in ekonomik görüşleri, onun ulaştığı devrimci sonuçlardan nasıl ayrı ele alınabilir. Bu devrimci düşünürün ulaştığı devrimci sonuçları çıkarın, geriye kapitalizmin gelişimi üzerine yapılmış akademik inceleme kalır. Oysa ki, Lenin'in görüşleri Marx'ın görüşleri gibi toplumu devrimci yoldan dönüştürmeye yöneliktir, onun yalnızca bilimsel bir açıklaması değildir. Marx'ta, Lenin'de esas olan dünyanın devrimci dönüşümüdür.

Lenin'in politik değerlendirmeleri ve bunlardan hangi sonuçlar çıkarıldığı, politik yazılarında çok açıktır ve kesinlidir. Gerek 1905 Devrimi üzerine yaptığı değerlendirmelerde ve çıkardığı derslerde olsun, gerek 1917'de devrim günlerinde yazdığı "Uzaktan Mektuplar"da olsun ve gerekse devrim ve iktidar sorunu somut olarak işlediği eserlerinde olsun, ulaşılan devrimci sonuçlar leninist devrim teorisinin temellerini oluşturur.

Leninist Parti, Marx'ın geleceğin toplumuna yönelik teorik görüşlerinden ve devrimci sonuçlarından hareket ediyor. Leninist Parti, Lenin'in sosyalizmin teori-pratiği üzerine görüşlerinden ve devrimci sonuçlarından hareket ediyor. Leninist Parti'nin devrimci programı, komünist düşünürlerin ilkelerine, tahlil yöntemleri-

Sınıf mücadelesinin kaçınılmaz hedefini kabullenmek yetmez, hedefleri yaşama geçirecek devrimci araçları kullanmayı benimsemek de gerekiyor. Devrimci hedeflere devrimci araçlarla varılır. Anarşistlerle sınıfsız topluma yönelme amacında anlaşabiliyoruz, ama amaca varmak için devrimci iktidar aracını kullanmak zorunluluğunda ayrı düşünüyoruz. Anarşistler sınıfsız topluma geçişte proletaryanın devrimci diktatörlüğü zorunluluğunu yadsıyorlar. Marksistler açısından ise, kapitalizmden sınıfsız toplum olan komünizme geçişte proletarya diktatörlüğüne dayanmak zorunluluktur. Burada da görüldüğü gibi, sorun yalnızca komünist topluma yönelimde görüş birliğine varmak değildir, komünizme yönelimin devrimci sonuçlarında da anlaşmak gerekiyor.

ne ve vardıkları devrimci sonuçlara dayanıyor. Devrimci program, marksizmin-leninizmin ilkelerinin somut koşullara uygulanmasını yansıtıyor. Kısacası Leninist Parti'nin iktidar programı, marksizmin devrimci özüne dayanıyor. Bu yüzden bilimseldir, doğrudur ve sağlamdır. Devrimci Programın gücü ve etkisi buradan ileri geliyor.

Devrimci marksistler bu topraklarda on yıllardır süren sınıf mücadelesinden dersler, sonuçlar çıkarıyorlar. Mücadelenin en iyi sonuçlarını, devrimci olanı alıp, işçi sınıfının gelecek mücadelesine taşıyorlar. Sınıf mücadelesinin gelişme sürecini yeniden yeniden ele alıp, ondan devrimci sonuçlar çıkarmak, marksist bir yöntemdir.

Sınıf mücadelesinin kaçınılmaz hedefini kabullenmek yetmez, hedefleri yaşama geçirecek devrimci araçları kullanmayı benimsemek de gerekiyor. Devrimci hedeflere devrimci araçlarla varılır. Anarşistlerle sınıfsız topluma yönelme amacıyla anlaşabiliyoruz, ama amaca varmak için devrimci iktidar aracını kullanmak zorunluluğunda ayrı düşüyoruz. Anarşistler sınıfsız topluma geçişte proletaryanın devrimci diktatörlüğü zorunluluğunu yadsıyorlar. Marksistler açısından ise, kapitalizmden sınıfsız toplum olan komünizme geçişte proletarya diktatörlüğüne dayanmak zorunluluktur. Burada da görüldüğü gibi, sorun yalnızca komünist topluma yönelimde görüş birliğine varmak değildir, komünizme yönelimin devrimci sonuçlarında da anlaşmak gerekiyor.

Hümanist duygu ve düşünceleri nedeniyle sosyalizmden etkilenen çok sayıda sanatçı, yazar ve aydın var. Çünkü sosyalizm, en insani ilişkilerin serpilip geliştiği

bir toplumdur. Ancak hümanistler, böyle bir toplum uğruna dövüşmekten ve sancılı bir süreci göğüslemekten uzak durmaya çalışıyorlar. Oysa ki insancıl hedeflere sert ve sancılı bir mücadele sürecinden geçmeden varılamaz. Komünistler ise insanın çok yönlü geliştiği geleceğin sınıfsız toplumuna, en çetin mücadele sürecinden geçilerek ulaşılabileceği bilinciyle hareket

na kadar götürebilecek sınıf, devrimci konumu nedeniyle proletaryadır.

Proletaryanın sınıf savaşımları, büyük sanayinin gelişimiyle birlikte yükselmiştir. Büyük sanayi temeline dayanan toplumsal üretim güçlerinin gelişmesi, komünist topluma geçmenin maddi koşullarını hazırlar. Bu koşullar, teorik ifadesini komünistlerin programında bulur. Bu maddi koşullar, sosyalistlerin isteklerinin önkoşullarıdır. Yeni topluma geçişin maddi koşullarının ortaya çıkmasıyla birlikte, aynı temeller üzerinde bu geçişin kültürel düşünsel koşulları da oluşur. Sosyalizme geçişin maddi ve kültürel koşullarının oluşması, kapitalist ülkelerde belli bir olgunluğa ulaşmıştır. Maddi koşulların gelişimi, yansımaları uzlaşmaz sınıf karşıtlıklarında bulmuştur.

Sınıf karşıtlıkları ve sınıf savaşımları da anlatımını proletaryanın sınıf bilincinde, sosyalist düşünce biçiminde bulmuştur. Sınıf savaşımının ilerlemesi, kitlelerin anlayışında büyük bir dönüşüm yaptı. Koşulların değişimindeki büyük alt-üst oluş, etkisini sanatta da gösterdi. Bilimsel sosyalizmin hızla yayılması, kitleler içinde etkin bir güç haline gelmesi, gerçekçi sanatın gelişmesi, toplumda köklü bir düşünsel dönüşüm yarattı.

Kitlelerin tavrı ve bilincindeki devrimci dönüşüm, kendini 20. yüzyılın proleter sınıf eylemlerinde ortaya koymuştur. Proletarya, gelişmenin önünde ayakbağı olan kapitalist kabuğu kırmak için tarihin en devrimci ve en ileri gidebilen devrimini başlatmıştır. Devrimin nesnel koşullarını devrime dönüştürecek olan devrimci öznedir. Devrimin öznesi proletaryadır. Proletarya, sınıf mücadelesinin ve sosyalizmin devrimci sonuçlarına dayanarak bu devrimini sonuna kadar götürecektir.

Hümanist duygu ve düşünceleri nedeniyle sosyalizmden etkilenen çok sayıda sanatçı, yazar ve aydın var. Çünkü sosyalizm, en insani ilişkilerin serpilip geliştiği bir toplumdur. Ancak hümanistler, böyle bir toplum uğruna dövüşmekten ve sancılı bir süreci göğüslemekten uzak durmaya çalışıyorlar. Oysa ki insancıl hedeflere sert ve sancılı bir mücadele sürecinden geçmeden varılamaz. Komünistler ise insanın çok yönlü geliştiği geleceğin sınıfsız toplumuna, en çetin mücadele sürecinden geçilerek ulaşılabileceği bilinciyle hareket ederler. Sınıflar mücadelesinin çok sertleştiği dönemlerde bir çok aydının bizimle birlikte hareket etmemesi, onların böylesi bir devrimci süreci göze alamamalarından ileri geliyor. Fakat onların bu tavrı, ancak onların sınıfsal konumuyla açıklanabilir. Biz biliyoruz ki, sınıf mücadelesini sonuna kadar götürebilecek sınıf, devrimci konumu nedeniyle proletaryadır.

ederler. Sınıflar mücadelesinin çok sertleştiği dönemlerde bir çok aydının bizimle birlikte hareket etmemesi, onların böylesi bir devrimci süreci göze alamamalarından ileri geliyor. Fakat onların bu tavrı, ancak onların sınıfsal konumuyla açıklanabilir. Biz biliyoruz ki, sınıf mücadelesini sonu-

larını devrime dönüştürecek olan devrimci öznedir. Devrimin öznesi proletaryadır. Proletarya, sınıf mücadelesinin ve sosyalizmin devrimci sonuçlarına dayanarak bu devrimini sonuna kadar götürecektir.

C.DAĞLI

NEWROZUN AYNASINDA DEVRİM

2010 Newroz'u daha çok konuşulacak, tartışılacak. İlk elden söyleyelim: Bu bir kuşatmadır. Savunma mevzilerinden, siperlerden fırlayan koca bir ordunun, düşman hatlarını her cepheden muhasara altına alınmasıdır. Ahmet Türk'ün deyişiyle: "Cin şişeden çıkmıştır, hiçbir güç onu yeniden oraya sokamaz"

Newroz alanlarında toplanan milyonları, bakanlarıyla birlikte makamında izleyen Erdoğan, "olay çıkmaması sevindirici" diyor. Neyin sevincidir bu? Kuşku yok, çok korkulan bir olayın gerçekleşmemesinin, tehlikeyi ucuz atlatmanın sevincidir. Rahatlığın değil, bizzat korkunun ürünü bir sevinç. Newroz haftası boyunca, yüzlerce farklı alanda milyonlar halinde toplanan, aynı umut, aynı öfke ve aynı sloganlarla tek bir vücut gibi hareket eden o muazzam kalabalıklara karşı şiddet kullanmayı deneyen bir hükümetin başına nelerin geleceğini, asırların yönetim tecrübesiyle burjuvazi çok iyi bilir.

Yeni Ufuk Çizgisi

Amed'de 1,5 milyon, İstanbul'da 500 bin, İzmir, Mersin, Batman, Çorlu, Manisa, Milas, vb. daha pek çok yerde yüzbinler, onbinler, binler... Çoğu kez rakamlar fazla bir şey ifade etmez. Ancak tarihin kimi anlarında rakamlar, niceliksel yığılımın niteliksel sıçrama momentini temsil ederler.

AKP eliyle sermayenin son bir yılda sahnelediği "açılım" tiyatrosunun asıl amacı neydi? Kürt halkını devrimci araç ve yöntemlerden uzaklaştırmak, politik kuşatma ile halk hareketini güçten düşürmek. Bu amaçla tekeli sermayenin ve devletin sağladığı tüm imkanlardan yararlandı. Ne nutuklar çekildi, ne çok güzellmeler yapıldı, ne çok mavi boncuk dağıtıldı... Ezilenleri kandırmak, duruşlarını çarpıtmak ve yönlendirmek için, yönetici sınıfların asırlardır tecrübe ettikleri tüm yöntemler kullanıldı. Ama, hepsi boşuna. Tekelci sermaye, Kürt halkı üzerinde denediği en etkili politik çevirme yöntemlerinden hiçbir başarı elde edemedi.

Alanlara toplanan milyonlar kendilerinin, haki renk kırbağı görünce yola gelen ve azıcık sırtı okşanınca boynu bükük bir minnettarlığa bürünüveren o eski toplumun insanları olmadıklarını gösterdiler. Bu bir kopuştur; sermaye düzeninin ufkunun -ne kadar esnerse esnesin- aşıldığını, Kürt halkının bilinç, davranış ve tutumlarının artık bu düzen tarafından çevrelerinin kuşatılmayacağını apaçık kanıtlar. Şimdi yüzyılın kuşatması tersine dönmüştür. Sermayenin ufkuna sığmayan Kürt halkı, bu düzenin ötesine doğru bir yürüyüşe başlamıştır.

Evet, bazen rakamlar önemlidir. Amed'in, İstanbul'un Newroz alanında bulunan herhangi biri, kafasını kaldırıp baktığında, ufukta çıplak dağları ya da polis kalkanlarını değil, kendisiyle aynı sloganları haykıranları görmüştür; kendi insanlarından, aynı umut ve öfkeyle dünyayı tutuşturmaya hazır milyonlardan oluşan o ufku görmüştür. Devrim kendi ufkunu yaratmıştır. 2010 Newroz'u'na katılanlar yıllar sonra "o gün ben de oradaydım" diyecek kadar coşkuyla, gururla ve zafer umuduyla dolmuştur. Dev yürekli şair Ahmet Arif'in dediği gibi; "Öyle bir ufka vardık ki / Artık yalnız değiliz."

Tarihi Köprü Kuruldu

2010 Newroz'u yalnızca kendi ufkunu yaratan milyonların katılımıyla anılmayacak. Belki bundan çok daha önemli bir gelişmenin ilk adımları olarak da anılacak. Bu önemli gelişmenin ne olduğunu kavramak isteyenler, Newroz kürsülerinden konuşmalar yapan Tekel işçilerine, Çemen Tekstil, Marmaray işçilerine kulak versinler. Sermaye düzenine karşı başlayan kuşatmanın, gerçek anlamıyla sonuna dek gidebilmesi ve toplumsal bir devrime ulaşmasının garantisi olacak o tarihi ittifak köprüsü kurulmuştur: Proletaryanın ve Kürt halkının mücadele birliğine dayanan ittifak. Ve o köprüden, Ankara'da kurdukları çadırlarla tüm sınıfı arkalarından sürükleyen Tekel işçileri, inatçı ve militan eylemleriyle Antep'e devrimin taze bahar havasını taşıyan Çemen işçileri, yani öncül işçiler geçmiştir.

Sendika temsilcilerinin sembolik katılımlarından ya da proletarya adına konuşan politik çevrelerden bahsetmiyoruz, hayır. Gerçek bir güçten, gerçek bir hareketten, sınıfı nabzından yakalayan ve onu her yere sürüklemeye yeteneği ve güveni donanmış öncülerden bahsediyoruz. İşte bu yüzden, geçmiş yıllarda yalnızca politik temsilîyet düzeyinde eylem alanlarında fiilen gerçekleşen o tarihi ittifakın, şimdi gerçek güçler, sınıf mücadelesinin orta yerinde akıp duran gerçek bir hareket tarafından yaşama geçirildiğini görmekteyiz.

2010 Newroz'unun en ayırdedici rengi, tarihi açıdan en önemli yanı, Kürt halkıyla proletarya arasında kurulan köprüdür. Şimdilik o köprüden az sayıda işçi geçmiştir, ama geçenler yeri geldiğinde sınıfın daha geniş kesimini arkalarına takacaklarını fiilen kanıtlanmış işçilerdir. Büyük kuşatmanın eksik kalan halkası, proletarya cephesi, sermaye düzenini tam anlamıyla muhasara altına almak üzere harekete geçmeye başlamıştır.

Tünelin Ucundaki Işık

Öteden beri kendi örgütlülüğünü ve bilincini kanıtlamış Kürt halkının tek başına sermaye egemenliğini; bu egemenlik ekonomik ve siyasî kriz dalgalarıyla yeterince yıpranmış güçten düşüp adeta felç durumu yaşıyor olsa da; yıkmaya gücünün yetmeyeceğini biliyoruz. Bunu Kürt halkı da bizzat tecrübelerinden biliyor. Ama Kürt halkını 2010 Newroz'unda bu denli umutla, coşku ve zafere olan güvenle sokaklara döken pek çok gelişme yaşandı.

Yalnızca şu son birkaç ayda Newroz'a benzer nice "tarihi" olayı ardına yaşamadık mı? Memurlar son 40 yılın en geniş katılımlı grevini gerçekleştirirken, emekçi Aleviler 500 binlik dev bir kitleyle Kadıköy'ü sallarken ya da Tekel işçileri yüzbinleri harekete geçirirken, Kürt halkı umut dolu gözlerle olanı biteni izliyordu. Ve ezilen uluslara özgü o şaşmaz önseziyle, kendisini ezen düşman gücün en zayıf dönemine girdiğini anladı. İşte bu ezilen uluslara özgü bir sezgidir ki, 2010 Newroz'unda, daha önce hiçbir eyleme katılmamış, en geride sessizce duran yığınları bile en öne fırlattı. O en gerideki sessiz yığınlarıdır ki, bu kavganın bir sonuç getirmeyeceği algısıyla yalnızca hayatta kalabilmek için harcadılar moral güç-

Devrimci Patlama

lerini. Şimdi yıllarca bastırılmış ve bastırıldığı oranda patlayıcı etkisini yoğunlaştırmış o moral gücün en geriden gelip en öne geçenlerin ateşli radikalliğiyle donanmış durumdayız. Her tarihsel yürüyüş, bir üst aşamaya geçebilmek için, en geriden gelenlerin tazetaze moral gücüyle takviyelenmek zorundadır. Bu da gerçekleşiyor. Tünelin ucundaki ışığı görenler, hızla saflara katılarak eylemi daha ileri sıçratabilmenin olanaklarını yaratıyorlar.

Devrimin Haritası

Art arda, üst üste binen dev kitle eylemleri, büyük memur grevleriyle başlayan, Alevi mitingleriyle ve Tekel eylemleriyle tırmanan ve Newroz'la zirveye ulaşan yoğun tarihi eylemler dönemi, devrimin haritasını ortaya çıkarmıştır. Devrimci kitlelerin yığıldığı ve sermaye düzenine karşı darbelerin esas yoğunlaşacağı bölgeler belli olmuştur. Bir halk ayaklanmasının nerelerde hangi yoğunlukta etkili olacağını tahmin etmek için gerekli veriler, dev kitle eylemleri sürecinde elde edilmiştir.

Bu haritaya göre Amed, Batman, Hakkari'nin içinde olduğu Botan bölgesinin, adeta yek vücut devrimin içinde olacağı kesindir. Neredeyse daha şimdiden bu bölgelerin "kurtarılmış" olduğunu söylemek mümkün. Buralarda sermaye güçleri silik birer gölgeye dö-

nüşmüştür. Halkın üzerinde caydırıcı hiçbir etkileri kalmamıştır.

15 milyonluk İstanbul'da Newroz alanında toplanan 500 binlik dev kitle, çok ciddi bir gelişmenin kanıtıdır. Bunun anlamı, sermaye açısından İstanbul'un "kontrol edilemez" noktada bulunduğuudur. Bu denli yoğun bir devrim gücünün yarattığı etkiyi, çevresine yaydığı değişirici-dönüştürücü gücü sermaye ne yok edebilir, ne de geriletebilir. İstanbul kadar olmasa da, benzer bir durumun İzmir, Mersin, Antep gibi şehirlerde ortaya çıktığını, bu şehirlerin de hızla "kontrol edilemez" noktaya doğru gittiğini söyleyebiliriz.

Devrimin ufkuyla çevrili milyonlar, tünelin ucundaki ışığı gören taze güçler, elbette çok daha ileriye gitmek için büyük bir istek duyacaktır. Kendi sınırları, kendi güç ve olanaklarından başka hiçbir ufukları olmayan şu oportünist solun durumu, giderek trajediden komediye kayıyor. Ama biz onları bir kenara bırakıp asıl meseleye yoğunlaşalım. Dev kitle eylemleriyle yoğunlaşan tarihi devrim yürüyüşünü, daha ileri taşıyacak tek perspektif, Geçici Devrim Hükümeti perspektifidir. Geçici Devrim Hükümeti çağrılarımız için hiç olmadığı kadar uygun bir atmosfere sahibiz. □

KANDIRA F TİPİNDE SÜRGÜN SALDIRISI DEVAM EDİYOR

Kandıra F Tipi zindanında, sürgün saldırısı devam ediyor. 23 Mart günü TKEP/L davası tutsağı M.Reşat Güvenilir, DHKP-C davası tutsağı Veli Dikme, Rıza Kartal, PKK davasından tutsak Osman Kılavuz, Adem Atan ve ayrıca Kemal Gömü adlı siyasi tutsak ve 2 adli hükümlü Sincan 1 Nolu F Tipi Zindanına zorla sevk edilmişti.

Bu sürgün karşısında devrimci tutsaklar kapıları dövdüler. 3 günlük ve destek için 1 günlük açlık grevi yaptılar. 38 devrimci tutsak hakkında kapı dövme nedeniyle soruşturma açıldı. Leninist tutsaklara, ikinci bir soruşturma da sürgünleri protesto etmek ve durdurmak için yaptıkları 3 günlük açlık grevi için açıldı. Diğer devrimci tutsaklar da açlık grevine katıldılar.

26 Mart Cuma günü, ikinci sürgünler yaşandı. DHKP-C davası tutsağı Gökhan Gündüz, Ali Teke, Ufuk Keskin ve PKK davası tutsağı Mehmet Ali Kaya Kırıkkale F Tipi Zindanına sürgün edildiler. Devrimci tutsaklar bu sürgün saldırısını yine kapı döverek ve sloganlarla

protesto ettiler.

Kandıra F Tipi Zindanında, her an yeni sürgünlerin olması bekleniyor. Hükümlü durumdaki tutsakların, Sincan, Kırklareli ve Tokat zindanlarına gönderilecekleri, bu zindanların hükümlülere ayrıldığı söyleniyor.

Kandıra F Tipi zindanında tüm devrimci tutsaklar, sürgünlere karşı eylemlerine devam ediyorlar. "Bu sürgünler devrimci tutsaklara yapılmış bir saldıdır. Bu saldırılar karşısında devrimci kararlılığımızı sürdürüreceğiz" diyorlar.

Kendi öncülerine sahip çıkamayan bir sınıf özgürlük yüzü göremez. Devrimci tutsaklar özgürleşmeden işçi ve emekçiler özgürleşemez. Tüm işçi ve emekçiler devrimci tutsaklarla dayanışmaya!

**DEVİRİMCI TUTSAKLAR YALNIZ DEĞİLDİR!
ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!**

1-2 NISAN ANKARA SAVAŞLARI

TEKEL İŞÇİLERİ ANKARA'YA YÜRÜYOR!

Ankara Valiliği, 1 Nisan günü Ankara'ya gelen Tekel işçilerinin otobüslerinin şehre girmesine izin vermedi. İstanbul'dan giden 7-8 otobüs gişelerde sabah durduruldu. İşçiler ve destekçiler saat 08:30'da otobüslerden inerek kente doğru yürümeye başladı.

Öte yandan sabah daha erken saatlerde gelen ve Türk-İş önünde toplanan işçiler, polis tarafından buradan sürüldü. Polis, Türk-İş'in çevresini kuşattı.

İşçiler, aralarında Mücadele Birliği Platformu üyelerinin de olduğu destekçilerle birlikte İstanbul yolu üzerinde yürümeye devam ediyor. Devlet işçilerin birleşmesini ve güçlü bir şekilde toplanmasını engellemek için uğraşiyor. Hatay Tekel işçilerinin bulunduğu araç da şehir girişinde durduruldu ve işçilerin bir kısmı yürüyerek, bir kısmı dolmuşlara binerek Ankara'ya girmeye çalışıyor.

İşçilerin bekleyişleri sürüyor. Türk-İş'i çevreleyen bölge (Sakarya Caddesi) polis tarafından ablukaya alınmış durumda. Mithatpaşa'dan giriş, ayrıca Tuna Caddesi'nin Mithatpaşa'ya açılan kesimi, iki ayrı polis barikatıyla kesilmiş durumda. Aynı şekilde Sakarya'nın diğer girişleri de polis barikatlarıyla çevrilmiş bulunuyor. Tuna Caddesi'nde 1000'e yakın işçi bekliyor. Diğer barikat önünde de bekleyişler sürüyor. Öyle anlaşılıyor ki, devlet, işçilerin Türk-İş önündeki Çadırkent deneyiminin tekrarlanmasına asla izin vermek istemiyor. Bundan korkuyor.

Tuna Caddesi'ndeki bekleyiş sürerken saat 13:00 itibariyle bir hareketlenme görülüyor. Eyleme İstanbul'dan İSKİ, İtfaiye, Samatya Hastanesi inşaat işçileri de katılıyor. Bu, Tekel eylem süreciyle birlikte güçlenen

ve yaygınlaşan mücadele birliği eğiliminin pratikteki yansıması olarak öne çıkıyor. Uzun süredir arkalarda olan TMMOB'lular, pankartlarıyla barikatın önüne kadar geldiler. Polisle gerginlik sürüyor. Sloganlar yükselirken, polisin de sık sık "dağılın" anonsları duyuluyor. Her an çatışmalar yaşanabilir.

Ziya Gökalp Caddesi'nde ise KESK'liler bekliyorlar. Saat 13:30 itibariyle polis KESK'lilere saldırıyor. Biber gazıyla ve tazyikli suyla saldırdı polis. Şu anda çatışmalar devam ediyor.

Saat 15:00 civarında Kumlu'nun "görmeleri"nin akıbeti belli oldu. İşçileri Bakan ve vali ile görüşen Kumlu, "sorunu çözemedik" diyerek döndü.

Tam bu noktada KESK'lilerin Sakarya Caddesi'ne (Türk-İş'in bulunduğu bölge) geçtiği haberi Tuna Caddesi'nde bekleyen işçilere ulaştı. Bunun üzerine işçiler ve destek

için orada olanlar, hemen her gediği, her arayı kullanarak Türk-İş'in önüne ulaşmak için harekete geçti. Ama Türk-İş çevresi, tüm ara sokaklar, her köşebaşı, tek kelimeyle her yer polis işgali altında. Barikatlar kurulmuş durumda. Ayrıca polis, esnaflara da anons yapmaya başladı. "Provokatörler aranızda, onları almayın. Kepenklerinizi kapatın" anonsları yükseliyor. Sakarya Caddesi resmen savaşta işgal edilmiş bir bölge uygulamasına maruz kalıyor. Gerilim sürekli tırmanıyor.

Sakarya Caddesi'nin çeşitli sokak başlarında gün boyunca polisin biber gazlı küçük saldırıları yaşandı. Bir ara Mithatpaşa Caddesi'nden Sakarya'ya ulaşan üst geçitte göstericiler polis tarafından kuşatıldı. Aralarında muhabirlerimizin ve okurlarımızın da bulunduğu yaklaşık 40 kişilik grup, bir süre üst geçitte "hapis" kaldı.

Gaz saldırılarından sonra Yüksel Caddesi'ne doğru çekilen göstericiler var. Polis buradaki ilköğretim okulunun bulunduğu bölgeye de gazla saldırdı.

İrili ufaklı gruplar Sakarya Caddesi'ne geçmek için sürekli hareket halinde. Polis ise bölgeyi barikatlarla kuşatmış durumda ve her karşılaşmada gaz saldırısı yapıyor. Durum, 2008 1 Mayıs'ını hatırlatıyor! Sanki Taksim'in yerini Sakarya Caddesi almış, polis savunuyor, eylemciler alanı ele geçirmek için sürekli girişimde bulunuyor.

Saat 16:00'ya doğru işçiler Sakarya Meydanı'na girmiş durumda. Bayındır Sokak (Türk-İş Genel Merkez binasının bulunduğu sokak) girişine kadar geldiler. Önlerinde etten barikat oluşturmuş bir polis yığınağı var. İşçiler barikatın önünde oturma eylemi yapıyor. Polis tekrar tekrar esnafa anons yapıyor. Gergin bekleyiş devam ediyor.

Konfederasyon temsilcileri konuşma yapıyor kitleye. Saldırıları protesto ediyorlar. Arkasından sabaha kadar burada oturma eylemi yapacaklarını anons ediyorlar. Polis ablukası sürüyor. KESK'liler de Sakarya Meydanı'na girmeye çalışıyorlar. Polis izin vermiyor. Sakarya Caddesi'nden çıkış serbest, girişler yasak. Ve hala Türk-İş'in civarına girmek yasak. İşçiler Meydan'da polis ablukası altında işçiler oturuyor, halay çekiyorlar. Ayışığı Sanat Merkezi de hazırladığı resimlerden bir fotoğraf sergisi açtı.

Saat 19:00 civarında kalabalık bir KESK kitlesi alkışlarla Sakarya Meydanı'na girdiler. Oturma eylemi yapılacak alan hınca hınç dolmuş durumda. Sadece alan değil, Sakarya'daki tüm kafeler, işletmeler insanlarla dolu.

Saat 20:00 civarında Sakarya Meydanı'na Kızılay yönünden iki panzer ve çevik kuvvet polisleri girdi. Saldırı pozisyonu aldı-

lar. Polisler anons yapıyorlar. Kitlenin Mithatpaşa yönünden dağılmasını, burayı terketmesini... Bu arada alanda eylemle ilgisi olmayan kimsenin kalmamasını.... İşçilerin “provokatörleri” aralarından uzaklaştırmalarını... söyleyen anonslar yapılıyor. İşçiler bu çağrılara sloganlarla karşılık veriyor.

Öğle saatlerinde Başbakan’ın pervasız açıklamalarından anlaşıldığı üzere, devlet, eylemin büyümesini bu defa baştan önlemeyi düşünüyor. Tüm hazırlık ve saldırıları bu yönde geliştiriyor.

Polis, eylemcilere 30 dakika süre tanıdı dağılmaları için. İşçi ve emekçiler polisin bu uyarısına birbirlerine kenetlenerek karşılık verdi. Hatta kaldırım taşları sökerek hazırlıklar yapıldığı da görüldü. Hazırlıklarını yapan kitle, marşlar söyleyerek beklemeye koyuldu. Bu arada sosyal-reformistlerin temsilcileri polisle görüşerek ek süre istedi. İşçiler bunu duyunca tepki gösterdiler.

Bunun üzerine polis, biraz önce panzerleri geri çekti. Şu anda panzerler ve çevik kuvvet, Sakarya’nın Kızılay girişine kadar çekildi. Eski konumunu aldı. İşçiler ise marşlarla ve halaylarla bir süre daha Sakarya’da kaldılar ve oturma eylemi iptal edilerek ertesi gün basın açıklaması yapmak üzere dağıldılar

Devlet her defasında işçileri engellemek için bir adım atıyor. Saldırıyor. Dağıtacağını düşünüyor. Ama eylem her defasında farklı yerlere taşınıyor, farklı biçimler alıyor. Güçlenerek sürüyor. Çadırkent deneyiminden önce de böyle olmuştu. O zaman Abdi İpekçi’de saldırmışlardı. İşçiler Türk-İş önünde toplanmaya başlamışlar ve zamanla Çadırkent’i yaratmışlardı. Şimdi devlet Çadırkent’in kurulmasının önünü baştan almak istiyor. İrade savaşına giriyor. İşçileri Türk-İş’in önüne sokmuyor. Ama bu defa da işçiler, farklı bir alanda eylemlerine devam ediyorlar. Devlet yine dağıtamamış oluyor işçileri.

Tabii devletin hesabı, bu şekilde en azından bir gece sonra eylemi bitirmiş olmak. “Çadır kurma tehlikesini bertaraf etmek!” Bakalım zaman ne gösterecek.

Saat 01:25’i gösterirken, Tek Gıda İş Başkanı Mustafa Türkel, televizyonlara konuştu ve “yarın basın açıklamamız engellenirse, Ankara’dan dönmeyiz” dedi. Normal şartlarda eylemlerini yapıp illere döneceklerini belirten Türkel, bugünkü gibi bir engelleme olduğu takdirde Ankara’da kalacaklarını ifade etti. “Çadırlar yeniden kurulacak mı” sorusuna ise, “onu yarın değerlendiririz” yanıtını verdi.

KAVGA SÜRÜYOR!

Sakarya yeni güne yine gergin başladı. Tekel işçileri bugün, 2 Nisan günü basın açıklaması yapacaklardı. Erken saatlerden itibaren polis Sakarya girişlerine barikatlar kurmuş durumda.

09:30 civarında Mithatpaşa Caddesi civarından bir grup Tekel işçisi geldi ve Sakarya Meydanı’na girmek istedi. Polis barikatıyla karşılaştılar. Kısa süreli bir gaz saldırısı oldu. İşçilerin sayısı gittikçe artma-

ya başladı ve 1 saatten fazla sürecek olan sloganlarla bekleyiş başladı. Medyaya ajitasyonlar yapıyor Tekel işçileri. 1 Nisan günü yaşanan çatışmalarda, eylemde bulunanların Tekel işçileri değil, “maksadı belli gruplar” olduğunu söyleyen başbakana cevap olarak herkes Tekel kimlik kartlarını, bankamatik kartlarını çıkararak sallamaya başladı. İşçilerin Tekel kimlik kartları, uzun saatler süren eylem boyunca ellerinden düşmedi. İşçilerden bazıları öğrencilerin gruptan ayrılması yönünde çağrılar yaptı. Bunun üzerine işçilerin çoğunluğu “öğrenciler bizim onurumuzdur” şeklinde slogan atmaya başladı. Eyleme destek veren öğrenciler, sosya-

listler ve devrimciler ise bunu “Tekel İşçisi Yalnız Değildir” diyerek yanıtladı. Diğer grup susmak zorunda kaldı.

Türkel geldi. Başbakan’ın dünkü açıklamalarına tepki gösteren bir konuşma yaptı ve “basın açıklaması yapmadan Ankara’dan gitmeyeceğiz” dedi.

Saatler 11:00’e gelirken, Sakarya girişindeki polis barikadı açıldı. İşçiler Sakarya Meydanı’na girdiler ve zaten birer ikişer Meydan’a sızmayı başaran diğer Tekel işçileriyle buluştular. Türk-İş’e doğru harekete geçtiler. Fakat burada güçlü bir polis barikadı bulunuyor. İşçiler basın açıklamasını Türk-İş önünde yapacaklarını duyurmuşlardı. Bayındır Sokak’ta Türk-İş’e doğru ilerleyen işçiler, 100 metre kala polis barikadı ile durduruldu. Bir süre sloganlar atarak barikatın açılmasını bekleyen işçiler, adım adım barikatın üzerine yürüdüler. Çevik kuvvet ise gaz maskelerini takıp, su panzerini öne doğru sürerek saldırı hazırlığı yaptı. Yaklaşık 15 metrelik bir alan, her geçen dakika el değiştirdi. Kah polisler dağılın uyarıları ve itip kakarak bu alanı zapdetti, kah slogan atarak polis barikatına abanan işçiler zapdetti bu alanı. Bu esnada devrimci yapılar ve DİSK’e bağlı sendika temsilcileri de Süleyman Çelebi ile birlikte eylem alanına gelmişti. Mustafa Türkel buraya geldi. Basın açıklamasını burada okuyor. Görünen o ki, böyle bir uzlaşmayı uygun görmüş sendika ve basın açıklamasından sonra eylemi bitirecekler.

Türkel her zamanki gibi temposu yüksek bir konuşmayla tepkileri masetmeye çalışıyor. “Ağustos ayına kadar Tekel işçilerinin talepleri kabul edilmezse Ankara’ya dönmek üzere geliriz” diyor. “3 Haziran’da 3 gün, 4 Temmuz’da 4 gün Ankara’dayız, oturma eylemindeyiz” diyor. O zaman Türk-İş’in önünü zorlayacağız diyor.

Tüm bunlardan sonra “Eylemimiz bitmiştir” diyerek alandan çıkmak istedi. İşçilerin arasından geçmek için hareket etti. İşçiler ise Türkel’in etrafını çevirdi ve bırakmadılar. İstedikleri, bekledikleri açıklamaların yapılması için Türkel’i kuşatmada tutuyorlar! Ve işçilerden hem haykırışlar yükseliyor, hem sloganlar. “Başkan Bizi Türk-İş’e Götür!”, “Başkan, şimdi iki adım ötedeyiz, gidemiyoruz, o zaman nasıl gideceğiz Türk-İş önüne, cevap ver”.

Sendikal bürokrasi eylemi zamana yaymak için elinden geleni yapıyor. Danıştay’ın açtığı davadan da anlaşıldığı gibi, bu iş, sokaklarda, alanlarda değil, mahkeme salonlarında çözülsün istiyorlar. Sınıfı eylemden uzak tutmak, alanlarda kurulan mücadele birliğini engellemek temel hedef!

Türkel hala işçi kordonundan çıkamadı,

polis ise “eylem bitmiştir, dağılın” anonsları yapıyor, “yaptığınız yasadışı, Bayındır Sokak’ı işgal eden grup, hemen dağılın” diyor. İşçileri işgalci ilan ediyor. “Eylemle ilgisi olmayan üçüncü kişiler ayrılın, müdahale edeceğiz” diyerek kitleyi bölmeye çalışıyor, 5 dakika süre veriyor saldırmak için. Gruptan ayrılanlar var. Diğer yandan sloganlar atılıyor. Daha çok kenarda durmayı tercih eden kadın Tekel işçileri şimdi en öne geçtiler. Polis barikatının önünde şimdi kadın Tekel işçileri var!

Saatler 11:35 civarı ve Türkel bir iş merkezine sığmıyor işçilerin elinden kurtulmak için. Sendika şakşakçıları ile diğerleri arasında tartışmalar oldu. İleri işçiler sendika yönetimini sıkıştırdı ve bu arada Türkel biraz tartaklandı. İşçiler “bugün giremiyorsak 2 Mayıs’ta nasıl gireceğiz sendika önüne” diye tepki gösteriyorlar.

Saat 11:50 ve polisin biber gazlı saldırısı başladı. Polis amirlerinin gözaltı emirleri duyuluyor. Saldırı “süpürme operasyonu” şeklinde oldu. Gazlarla saldırı başladı. Panzerler de harekete geçti. İlk anda 5-6 gözaltı yaşandı. Sonrasında gözaltılar artarak sürdü. Polis telsizlerinden 20 civarında gözaltı olduğu haberi duyuluyor. Sakarya boşaltıldı. Eylem esnasında polis amirlerinin tehdit ettiği çevrede bulunan avukatlar da, saldırılarak gözaltına alınıyor. Kolej yönüne çekilen eylemcilerin ise taşlarla karşılık verdiği görülüyor.

Yaklaşık 20 dakika sonra öncü işçiler yine Sakarya Caddesi’nin Mithatpaşa girişindedir, sabah ilk toplandıkları yerde. Yedikleri gazın etkisinden kurtulmaya çalışıyorlar ve ufak tefek yaralarını sarıyorlar. Konuşuyorlar ve sonunda “Tek Gıda-İş’e gidelim, orası da bizim, arayın işçileri, herkes orada toplan-

sın, konuşalım” diyorlar. Bu konuda hemfikir olunca sendikaya doğru sloganlarla yürünüyor. “Her Yer Tekel Her Yer Direniş”.

Saatler 12:30 ve işçiler Sağlık Sokak’taki Tek Gıda İş Ankara 1 Nolu Şube önünde toplanıyorlar. 60 civarında işçi şu anda sendika önünde toplandı. “Ankara bizim evimiz, gitmeyeceğiz” şeklinde sloganlarla bekleyiş sürüyor. İşçiler söz alıp diğer işçilere konuşma yapıyor ve düşüncelerini aktarıyor. Basına açıklamalar yapılıyor. Ve 1 saat süren tartışmalar, konuşmalar sonucu, tüm Tekel işçilerinin illerine döneceği, orada durum değerlendirmeleri yapacağı haberi geliyor.

Otobüslerine doğru gitmek için dağıldı işçiler. 1-2 Nisan eylemleri bu şekilde bitmiş oldu.

(Mücadele Birliği web sayfasından alınmıştır)

YENİ EVREDE MÜCADELE BİRLİĞİ

Kardeşler;

Büyük direnişiniz, düzeni ta kalbinin derinliklerinden sarsarken, hiç de istemediğiniz halde, iradenize rağmen, burjuva sendikacıların ayak oyunlarıyla bitirildi.

Hükümet ve sendika direnişinizi bitirmek istediler ama aldıkları kararla direnişinizin her tarafa yayılmasına neden oldular. Saldırıyla sizi dağıtmak istediler, tam tersi sonuçla karşılaştılar. Sizi, direnişinizi bitirmek için attıkları her adım sizi daha da güçlendirdi.

İşte yine binlerle alandınız ve kavganın bitmediğini ama gerçekten yeni başladığını her gün eylemlerinizi ortaya koyuyorsunuz.

“Her Yer Tekel Her Yer Direniş” ve “Kavgaya Bitmedi Daha Yeni Başlıyor” sloganları gerçek oldu. Şimdi mücadelenizin yeni bir evresine girmiş bulunuyorsunuz.

Sorunun Çözümü İktidarda!

Artık şurası çok açık: bütün yaşamsal sorunların çözümünün gelip dayandığı yer iktidardır. 78 gün süren direnişinizde gördünüz ki, sorunların çözümünün önündeki engel, hükümetiyle, polisiyle, bürokrasisiyle, devletiyle politik iktidardır.

Bugüne kadar gelip giden sayısız burjuva hükümetin hiçbiri hiçbir yaşamsal sorununuza çözmedi. Sorunları çözeceğim diye gelen her burjuva hükümetin ilk icraatı daima yeni sorunlar çıkarmak, var olan sorunları ağırlaştırmak ve yaşamı sizin için çekilmez hale getirmek oldu.

Çünkü onların varlık koşulu, sermaye iktidarını güvenceye almak, sermaye sınıfının işçi sınıfı üzerindeki sömürsünü kolaylaştırmak, gerektiğinde bunun için baskı ve terör estirmektir.

Bundan dolayı, nasıl ki bugüne kadarki bütün burjuva hükümetler sizin üzerinizdeki baskı ve sömürüyü artırmaktan, yaşamı sizin için çekilmez kılmaktan başka bir şey yapmadılarsa bundan sonraki burjuva hükümetler de başka bir şey yapmayacaklardır.

Çözüm nerede? Çözüm emeğin iktidarında, çözüm devrimci bir hükümette! İşçi sınıfının ve diğer tüm emekçi sınıfların yaşamsal sorunlarının çözümü, ekonomik kurtuluşları ancak bir devrimci iktidar, bir devrimci hükümet tarafından sağlanabilir.

İşçi sınıfının temel hedefi bir devrimle böyle bir iktidarı, böyle bir hü-

kümeti kurmak olmalıdır. Bu mümkün mü? İşçi sınıfının sahte dostları bu soruya “hayır mümkün değil” yanıtı, Leninist Parti ise, “evet mümkündür” yanıtı veriyor. Büyük Ankara direnişiniz işçi sınıfının bu güce sahip olduğunu fazlasıyla gösterdi.

Mücadele Birliği Yaşamsal Önemde!

Büyük Ankara Direnişinin ortaya koyduğu en önemli derslerden biri, işçi sınıfının, emekçi sınıfların, ezilen halkların, gençliğin mücadele birliğinin ne kadar önemli olduğudur.

Sermaye sınıfı ve hükümetin yıkılmakta, çözülmekte, dağılmakta olan iktidarlarını korumada en büyük umutları emekçi güçlerin dağınıklığı, bölünmüşlüğü, parçalanmışlığıdır. İşçi sınıfını ve onu destekleyen devrim güçlerini bölüp parçalamak için hükümetin ne çok çaba harcadığına hepimiz tanık olduk.

Sermaye sınıfı ve hükümetin umutlarını söndürmenin yolu emekçi sınıfların ve halkların mücadele birliğini örmekten geçiyor. Sınıfın farklı kesimleri ve tüm emekçiler, Tekel işçilerinin yanında eylemleriyle yer alarak buna hazır olduklarını göstermişlerdir.

Buna karşılık işçi sınıfı, kendisinin yardımına koşanların yardımına koşmayı bilmelidir. İşçi sınıfı, sermaye sınıfı ve hükümet karşısında, sadece kendinin değil ama tüm emekçi sınıfların ve Kürt halkının taleplerini savunmalı, onların gerçek öncüsü gibi hareket etmelidir.

Kürt halkının özgürlük hakkına sahip çıkmak, işçi sınıfını güçten düşürmez aksine sermaye sınıfına karşı hiç sahip olmadığı güçte bir silah kazandırır. İşçi sınıfını yalnızlaştırmak isteyen sermaye sınıfının oyununu bozmanın yolu budur.

Komite ve Konseyler Kurmak

Büyük Ankara Direnişinin ortaya çıkardığı en önemli gerçek, işçi sınıfının sendikacılara güvenerek yola çıkamayacağı, sendikacılara dayanarak bir zafer elde edemeyeceğidir. Gördük ki, sendikacılar, işçi sınıfının ileriye gitmesinin, zafere doğru yürümesinin önündeki en büyük engeldir.

Öyleyse işçiler, mücadelenin inisiyatifini böyle adamlara bırakamaz, bırakmamalıdır. Bunun yolu, mücadele örgütleri olarak, her türlü kararı alabilecek, demokratik yoldan seçilmiş, mücadelenin yürütülmesinde tam yetkili kılınmış komite ve konseylerin oluşturulmasıdır.

Komite ve Konseyler şeklinde örgütlenmek, sendikacıların el altından hükümetle anlaşarak sizi oyalamasına, hareketsiz kılmasına, yalnızlaştırmasına, hedeflerinizi daraltmasına engel olacaktır. Ankara Direnişinin en büyük etkisi bu idi.

Zafer işçi sınıfının olacak! Yeter ki ayağımıza dolanan prangalardan kurtulalım, yeter ki doğru mücadele hedefleri ve mücadele araçları seçelim.

ANTEP'TE TEKEL İŞÇİLERİNE DESTEK

1 Nisan'da, Antep'te sendikaların ve aralarından Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu sosyalist çevreler, saat 18.30'da bir araya gelerek bir basın açıklaması düzenledi.

Tekel işçilerinin Ankara'ya girmesine izin verilmemesi üzerine çıkan çatışmalarla ilgili Yeşilsu'da basın açıklaması yapıldı.

Kitle "Her Yer Tekel Her

Yer Direniş", "Direne Direne Kazanacağız" sloganlarını attı.

Basın açıklamasını okuyan KESK dönem sözcüsü Ali ERSÖNMEZ "Bilindiği gibi 4-C'ye karşı 78 gün boyunca kurdukları çadırlarda mücadele eden Tekel işçileri, Danıştay kararının ardından illerine dönmüştür. Buldukları illeri AKP'ye dar eden, başta Tarih ve Çemen işçileri olmak üzere diğer emekçilerle birleşen Tekel işçileri bugün tekrar Ankara'ya gittiler.

Sabah saatlerinden itibaren Tekel işçilerini Ankara'ya sokmamak için engeller çıkararak emniyet ve valilik Türk-İş'e yürümek isteyen Tekel işçilerine önce Mithatpaşa Caddesi'nde arkasından Tekel işçileriyle buluşmak isteyen KESK üyelerine saldırdı. Birçok KESK'li ve Tekel işçisi saldırıda yararlanırken Ankara EĞİTİM-SEN 5 nolu şube yöneticimiz Barış ÇELİK gözaltına alınmıştır.

Buradan yeniden ilan ediyoruz. Tekel işçileri şahsında mücadele edenler yalnız değildir" dedi.

Daha sonra tüm emekçileri dayanışmayı büyütme çağırarak basın açıklamasını bitirdi. Basın açıklamasının ardından sloganlar atılarak eylem sona erdi. □

TEKEL'DEN 1 MAYIS'A YÜRÜYÜRÜZ

İşçi sınıfının kapitalizme karşı mücadele günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Devrimci İşçi Komiteleri, BDP, ESP, ÖDP, YTD, SGP-H olarak Antep'te 1 Mayıs çalışmalarına bugünden itibaren bir dizi etkinliklerle başlatıldığı, basın açıklaması yapılarak duyuruldu.

Balıklı Parkı'nda bir araya gelen kurumlar 1 Mayıs'ı işçilerin emekçilerin gündemine getirmek için bir dizi etkinlikle, 1 Mayıs'ta emekçileri 1 Mayıs Alanı'na çağrı çalışmalarını yapacaklarını belirttiler.

5 Nisan günü yapılan basın açıklamasında "Bugünler ve koşullar içerisinde işçi sınıfının kapitalizme karşı birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor, işçi ve emekçiler 1 Mayıs'a hazırlanıyor. Çemen Tekstil, Kent AŞ. işçilerinin mücadelesi kazanımla sonuçlandı. İşçi direnişlerinin merkezinde, aylara yayılan TEKEL direnişi yer alıyor. Marmaray, İSKİ, Esenyurt Belediye direnişleri ise devam ediyor. İşçi sınıfı, tabandan gelen bir kararlılıkla direnişlerini büyütüyor. Bu direnişten aldığımız güçle 2010 1 Mayıs'ı için yola çıkıyoruz. Alan yasaklarını, baskı ve saldırıları aşarak yürünecek bir yoldur bu. 1 Mayıs'ta faşizme ve sermayeye karşı, TEK EL, tek yumruk olalım. Bugünden itibaren aşağıda imzası bulunan kurumlar olarak Antep işçi ve emekçilerini 1 Mayıs'a çağrılar yapmak için ortak bir çalışmayı başlatıyoruz." denildi.

Antep Devrimci İşçi Komiteleri

KADIN TEKSTİL İŞÇİLERİ KAZADA HAYATINI KAYBETTİ

Yalova'da tekstil işçilerini taşıyan servis minibüsü sürücüsünün direksiyon hakimiyetini kaybetmesi sonucu bariyerlere çarparak takla attı. Kazada 5 kadın işçi hayatını kaybetti.

Çoğunluğunu kadın işçilerin oluşturduğu yaralılar, kazanın ardından ambulanslarla kaldırıldıkları Yalova Devlet Hastanesinde tedavi altına alındı. Gece geç saatte yaşanan kazada, kadın işçilerin gece geç saatlere kadar mesaiye kaldığı ve mesai bitimi aracın kaza yaptığı öğrenildi.

Yalova-İzmit karayolu Çiftlikköy Siteler mevkinde yol kenarındaki bariyerlere çarparak devrilen midibüste Ebru Yavuzdeğer (35), Nevin İşcan (45), Kader Boztepe (18), Nermin İrmak (42) ve Necmiye Deniz (41) olay yerinde hayatını kaybetti.

Kazanın ardından açıklama yapan KESK Kadın Sekreteri, olayın "kaza değil katliam"

olduğunu vurguladı. Ve bunun güvensiz çalışma koşullarından kaynaklandığını açıkladı. Kadın Sekreteri, "İstanbul'da 8 kadın işçiyi kar peşinde koşan sermayenin ucuz hesapları nedeniyle kaybedeli 8 ay olmuşken, dün gece aynı nedenle 5 kadın arkadaşımızı daha kaybettik. Bir rastlantı mıdır bu, yoksa gözü dönmüş sermayenin neden olduğu 'kadın katliamı' mıdır" diye sordu. ve bu ölümlerin basit bir kaza olmadığını vurgulayarak, "Bu ölümler kaza değil, insanca olmayan, güvensiz çalışma koşullarından kaynaklı" diye konuştu.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) yaptığı açıklamada, "Yalova'da beş tekstil işçisi kadının ölümüne sebep olan koşullar vahşi kapitalizmin izlerini taşıyor" dedi. DİSK ayrıca, "Türkiye, uzun bir süreden beri esnek çalışmanın, yoğun ve uzun iş saatlerinin, güvensizliğin, ihmallerin ve denetimsiz-

liğin neden olduğu neredeyse kasıt aranacak iş kazalarına tanıklık etmektedir. Madenler, limanlar, fabrikalar bu tip kazaların sıklıkla yaşandığı yerler haline gelmiştir. Ayrıca demiryollarında ve karayollarında yaşanan kazalar, en ufak yer sarsıntıda yıkılan sağlıksız ve denetimsiz konutlar, tedbirsizlik nedeniyle faciaya dönüşen sel baskınları Türkiye'yi ölümün kol gezdiği bir korku cumhuriyetine dönüştürmüştür.

(...)Bir daha benzer olaylara olanak tanımamak için olaydaki ihmalin boyutları bir an önce ortaya konulmalıdır. Denetimsizlik, kuralsızlık ve güvensizlik gerçeğine karşı bir an önce gerekli tedbirler alınmalı, çalışma yaşamı demokratikleştirilmeli, kamu bir şirket gibi idare edilmekten vazgeçilerek asli ve sürekli işlevine dönmeli, Çalışma yaşamında kadına yönelik her türlü ayrımcılığın önüne geçilmelidir" dedi. □

TEKEL İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR

2 Nisan günü İzmir’de KESK Şubeler Platformu, Ankara’da Tekel işçilerine ve onlara destek olmak için oraya giden KESK’li emekçilere yapılan saldırıyı protesto etmek için bir basın açıklaması düzenledi.

Saat 12:00’de Konak Sümerbank önünde toplanan emekçiler, AKP il binasına doğru taşıdıkları dövizlerle yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş sırasında “KESK Şubeler Platformu” pankartı açılırken “Tekel İşçisi Direnişin Simgesi”, “İşçi Memur El Ele Genel Greve”, “Zafer Direnen Emekçinin Olacak”, “Tekel İşçisi Yalnız Değildir” sloganları atıldı. AKP il binasının önüne gelindiğinde basın metni okundu. Okunan metin AKP’nin son zamanlarda uyguladığı politikalarını eleştiren bir metindi. Ardından AKP’nin önüne “AKP’nin Gazlı Demokrasisine Hayır” yazılı siyah çelengi bırakıldı. Çelengin bırakılmasının ardından basın açıklaması sona erdi.

İzmir Mücadele Birliği

TEKEL İŞÇİLERİ TBMM BAŞKANINI PROTESTO ETTİ

TBMM Başkanı Mehmet Ali Şahin, Adıyaman’da TEKEL işçileri tarafından protesto edildi.

TBMM Başkanı Mehmet Ali Şahin, 9 Nisan günü çeşitli ziyaretlerde bulunmak üzere gittiği Adıyaman’da Tekel işçilerinin ekmekli

protestosu ile karşılandı. Şahin, Tekel işçilerinin bu tepkisine ‘Bindikleri dalı kesiyorlar’ diyerek karşılık verdi.

123 TEKEL İŞÇİSİ İÇİN SUÇ DUYURUSU

Kızılay’da 78 gün boyunca 4/C statüsüne karşı eylem yapan TEKEL işçilerinin Türk-İş önüne kurdukları çadırları kaldırmaları konusunda uyarılarda bulunan, işçilerin Ak Parti Genel Merkezi önüne gitmelerine izin vermeyen ve geçen hafta eylem yapmalarını engelleyen Ankara Valiliği’nin, TEKEL eylemleri ile ilgili altı ayrı dosya oluşturarak savcılığa suç duyurusunda bulunduğu öğrenildi.

Ankara Emniyeti’nin oluşturduğu özel bir ekip, çadırlarda kalan TEKEL işçilerine ait kamera görüntüleri ve eylem tutanaklarını inceledi. Ve başta sendika yöneticileri olmak üzere 123 işçi için 6 dosya oluşturuldu. Bu dosyalarda yer alan suçlamalar ise:

* 17 Aralık 2009’da Abdi İpekçi Parkı’nda yasadışı eylem organize etmek, görevli kolluk kuvvetlerine fiili olarak saldırıda bulunmak iddiasıyla toplam 31 kişi hakkında.

* 18 Aralık 2009-14 Ocak 2010 arasında yasaya aykırı toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenlemek, açlık grevinde bulunmak iddiasıyla toplam dört kişi hakkında.

* 4 Şubat 2010’da Türk-İş, DİSK, Türkiye Kamu-Sen ve KESK tarafından ortak kararlar alınarak açık hava toplantısına katılmak iddiasıyla, katılan kamu personellerinin de bulunduğu çeşitli sendika ve sivil toplum kuruluşlarından toplam 21 kişi hakkında.

* 20 Şubat 2010’da Sakarya Caddesi’nde aynı yasaya aykırı toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenlemek, açlık grevinde bulunmak

iddiasıyla toplam 43 kişi hakkında.

* 15 Ocak-2 Mart 2010 arasında TEKEL işçileri tarafından yapılan eylemin tamamı ile ilgili olarak yasaya aykırı toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenlemek, yönetmek, katılmak, özendirme, kışkırtmak, oturma eylemi yapmak ve açlık grevinde bulunmak iddiasıyla 14 kişi hakkında.

* 8 günlük eylem sürecinde, Çankaya Belediyesi’nce iki ayrı zamanda belediyeye ait araçlarla eylemcilere malzeme getirdikleri tespit edilen toplam 10 belediye görevlisi hakkında suç duyurusunda bulunuldu.□

AVUKATLARA SALDIRI PROTESTO EDİLDİ

Sistem, ayakta kalabilmek için her tür zor, şiddet ve baskı yöntemini kullanmaya devam ediyor. Bu uğurda, kendi yasalalarını ve kurallarını da hiçe sayarak, baskı ve zorunu pervasızca kullanıyor. Bunun son örneklerinden biri,

Diyarbakır Adliyesi’nde, stajyer avukatlara yönelik polis saldırısı oldu. Son yıllarda, hemen her ilde polisin, adliye içinde ve dışında, avukatlara yönelik saldırıları münferit olaylar olmaktan çıkmış, avukatlara yönelik bir tehdit şeklini almıştır.

En son Diyarbakır Adliyesi’nde, çıkan bir arbede nedeniyle banyolan bir kadını zorla sürükleyen polisi durdurmaya çalıştığı için iki stajyer avukat Hanım Karahan ve Muhterem Süren, burada polisin sözlü ve fiili saldırısına uğradı. Olayın ardından hukuki girişimlerde bulunmak isteyen avukatlara da burada tehditkar davranışlarla psikolojik baskı yapmaya devam edilmiştir.

Bu saldırıyı protesto etmek isteyen İstanbul’daki genç stajyer avukatlar, 30 Mart günü İHD İstanbul Şubesi’nde bir basın açıklaması düzenlediler.

“Ceza mevzuatı ve Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu’nda yapılan son değişikliklerle, önü alınamaz bir şekilde, polise tanınan orantısız yetiler sonucunda oluşan tahribat ve ‘ya bizdensiniz ya hiç’ şeklindeki dayatmacı politikaları, etkisini özellikle hukuk alanında göstermektedir. Yargının kişisel kimliğinin belirginleştiği, sözde derin bileşenlerin bağırsak temizlediği, iktidar mücadelesi veren güçlerin çatışmasının son raddinde yaşandığı bir ortamda, kınından çıkan kılıçlar en çok da biz avukatlara saplanmakta, özgür savunma makamı güçsüz bırakılıp, yok edilmeye çalışılmaktadır. Öyle ki, mevcut sisteme muhalif barolar ve avukat grupları da bu baskı ve şiddetten kendilerine düzen aslan payını fazlasıyla almaktadırlar” diyen avukatlar, “biz, genç avukatlar ve öziir avunmanın bekçileri olarak, meslektaşlarımıza yönelik gerçekleştirilen bu polis şiddetini, bireysel hizmet kusuru veya görevi suistimal olarak görme gafletine düşmüyoruz; olayın temelindeki politik gayeleri net olarak görebiliyoruz. Bugün Diyarbakır Adliyesi’nde polis tarafından gerçekleştirilen saldırı, 2 genç meslektaşımızın şahsında, tüm avukatlara ve bağımsız savunmanın yegane koruyucularına yapılmıştır. (...) meslektaşımıza yapılan bu çirkin ve yasadışı resmi kolluk saldırısını kınıyor; saldırgan polislerin bağımsız yargı önüne çıkarılmaları hususunda, yetkili kişi ve kurumları görevlerini yapmaları konusunda uyarıyor; bu işin takipçisi olduğumuzu bildiriyoruz” diyerek açıklamayı bitirdiler.□

FABRİKALAR TARLA HER ŞEY EMİ

2010 yılının 1 Mayıs'ı işçi sınıfı hareketinin çok ciddi bir yükseliş içine girdiği, dipten gelen dalga gibi, işçi eylemlerinin birbirini ardına patlak verdiği bir sürecin üzerine geliyor.

İşçi sınıfı saflarında nasıl bir eylem dalgasının yükseldiğini anlatmaya gerek yok. Her gün yeni bir işçi eylemiyle karşılaştığımızı söylemek yeter. Ama bu eylemlerin içinde Tekel işçilerinin Ankara Direnişinin bir dönüm noktası olduğunu vurgulamadan geçmek olmaz.

Hani çok yaygın söylemle ifade edecek olursak, Tekel işçilerinin direnişinden sonra "hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" dememiz lazım. Tekel işçilerinin direnişi, işçi sınıfının bilincinde ve eylem kapasitesinde gerçek bir sıçramaya yol açtı. İşçi sınıfının yeni eylem dalgası, dünün bu mirası üzerinden yükseliyor.

1 Mayıs'ı işçi sınıfı ve devrimci güçlerin hangi koşullarda karşıladığını görmek ve göstermek için işçi sınıfının eylemlerindeki artışa bakmak yetmez. Egemen sınıfın içinde bulunduğu duruma ve emekle sermaye arasında dünya çapında süren savaşın seyrine, emekçi sınıfların ve ezilen halkların eğilim ve özlemlerine de bakmak gerekir.

Türkiye'de politik iktidara sahip olma konusunda egemen sınıf içindeki çatışmanın hangi boyutlara vardığı, hangi biçim ve araçlarla sürdürüldüğü biliniyor. Kendi deyimleriyle söylersek, devlette yaşananlar "tam bir rezalet." Bu onların deyimi ama politik dille söylemek gerekirse buna "çöküş" ya da "çözülme" kavramları tam denk düşer. Generaller tutuklanıyor, savcılar savcıları gözaltına alıyor, başsavcı, savcılar görevden alıyor, birinin tutukladığını diğeri serbest bırakıyor, serbest bırakılanı bir başkası tutukluyor vb. vb. Bu bir çözümdür, bu bir dağılmadır.

Birinci sonuç: Devrim güçleri 2010 1 Mayıs'ına içeride işçi sınıfı eylemlerinin yükseldiği, egemen sınıf tarafında çözülme, çöküş ve dağılmanın yaşandığı koşullarda giriyor.

Ya dışarıda, yani dünyada durum nedir? Dünyadaki durum devrimci karakteri, Türkiye ve Kürdistan'dan daha zayıf değil. Emekçi sınıfların emperyalist-kapitalist sisteme karşı savaşları her yerde güç kazanıyor. Emekçi sınıflar ve ezilen halklar mücadeleleriyle bütün ülkelerde emperyalist-kapitalist egemenliği sarsarlarken tarihin komünizme doğru akışını hızlandırıyorlar.

Her yerde emperyalist-kapitalist egemenliğin ve politikaların çöküşüne tanık oluyoruz. İşte Irak, işte Afganistan, işte Orta-doğu, işte Latin Amerika ve en sonu işte Orta Asya devletleri. Karşı devrimler ve kapitalizmi yeniden inşa etme politikaları şimdi halkların ayaklanmalarıyla çöküyorlar.

Burada, sosyalizmden uzaklaştırılarak açlık ve sefaletle mah-

kûm edilen eski Sovyet halklarının yeni sürecini haber veren Kırgız halkının ayaklanması üzerinde çok kısa da olsa durmak yerinde olacak. Kırgız halkının silahlı ayaklanması devletler arası bir çatışmanın ürünü mü? Tarihi devletlerin çatışmasından ibaret gören darkafalılar bu soruya "evet tam da böyle" diyor ve ekliyorlar: "bu işin arkasında Rusya var."

Darkafalılara özgü bu yanıtın gerçekle alakası yoktur. Halkların tarihini "büyük adamlar" ya da devletler değil, halkların kendileri yaparlar. Açlık, sefalet, yoksulluk ve bunlardan kurtulma isteği, ekonomik kurtuluş özlemi, daha iyi bir yaşam arzusu, sosyalizmdeki kazanımlarını tekrar elde etme isteği gibi dinamikler olmasaydı değil Rusya, bütün burjuva devletler birleşse dahi Kırgız halkını böylesi bir silahlı ayaklanmaya itemezlerdi.

Rusya'nın bu ayaklanmadan yararlanması ve ABD'nin Orta Asya'dan ayağını kaydırması işin özünü değiştirmez. İşin özü Kırgız halkını ayaklanmaya iten gerçek dinamiklerin ne olduğudur. Ve bu öz şimdi bütün dünya halklarında gerçek bir maddi güce dönüşüyor. Dünya tarihi açısından bakıldığı zaman asıl önemli olan da budur.

Türkiye devrimci güçleri -ve aslında bütün dünya halkları- 2010 1 Mayıs'ına işte bu koşullarda giriyorlar. Bu devrimci koşullarda politik bir gücün devrimci/komünist sıfatına layık olabilmesi için ondan nasıl bir politik çizgi izlemesi beklenir?

Başta işçi sınıfı olmak üzere, devrimin bütün toplumsal güçlerini bir devrime hazırlaması, onlara politik iktidarı bir devrimle ele geçirmenin önemini ve zorunluluğunu anlatması, böyle bir devrimin derinliğini, kapsayıcılığını, kaçınılmazlığını izah etmesi beklenir değil mi? Onlar da kurtuluş umudunu uyandırması, kapitalist egemenliğin yıkılabilir olduğu düşüncesini uyandırması, zaten çökmekte, dağılmakta, çözülmekte olan bir egemenliğe karşı iktidar hedefini başa koymanın ve bütün güçleri bu hedef için seferber etmenin yaşamsal önemini anlatması beklenir, değil mi?

Devrimci komünist kişi ya da hareket bu sorulara ikirciksiz "evet" yanıtı verir. Ama gelin görün ki, Türkiye ve Kürdistan'da durum tam tersidir. Kendilerine "devrimci", "komünist" sıfatını yakıştıran ne kadar grup ya da parti varsa hepsi de, devrim, iktidar dışında ne varsa onunla ilgileniyor, kitlelerin önüne iktidar dışında her türlü hedefi koyuyorlar. Ama böyle yapmak, bu şekilde davranmak, kitleleri asıl olanın, öz olanın dışında kalan her şeyle oyalamak sosyal reformistlerin ve oportünistlerin karakteristik özelliği değil mi? Egemenliği derin bir bunalım sürecinden geçmekte olan tekelleri sermaye sınıfına "sol"dan destek olmanın yolu bu değil mi?

FAŞİSTLERİN SİYASİ İKTİDAR EMEĞİN OLACAK

Evet, budur ve bu yüzden işçi sınıfının bu sahte dostlarının devrimci bir dönemde izledikleri bu reformist çizgiye şaşırıyoruz.

Devrimci Program-Devrimci Hedefler

Sosyal-reformist ve oportünist parti ve gruplar bu durumdayken bunların dışında kalan, işçi sınıfı ve Kürt halkının karşısına devrimci programla, devrimci taleplerle çıkan bir parti var mı? Evet var! Bu parti Leninist Partidir.

Leninist Parti, işçi sınıfı ve devrimin diğer toplumsal güçlerine, içinde bulunduğumuz koşulların son derece devrimci olduğunu, tekelci kapitalist egemenliğin sarsılmakta ve çökmekte olduğunu; bu devrimci koşullarda tek doğru devrimci politikanın politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesini amaçlayan politika olduğunu söylüyor.

Leninist Parti 2010 1 Mayıs'ında işte bu devrimci politikaya uygun hedef ve programı işçi sınıfının, Kürt halkının önüne koyuyor. Bu hedeflerin başında, politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesi ve başında işçi sınıfının bulunduğu bir halk iktidarının kurulması geliyor.

Sosyal-reformist ve oportünist partiler bunu anlamakta zorlanabilirler ama işçiler ve sömürülenler, ezilen halklar Leninist Partinin önlerine bu hedefi koymasını kolayca anlıyorlar. Çünkü sağlam karaktere sahip olan bu kitleler kendi kendilerini aldatma yoluna gitmezler ve yaşamdan edindikleri tecrübelerine ihanet etmezler. Onlar, uzun on yıllar sonucu birikmiş tecrübeleriyle, iktidar ele geçirilmeden, iktidar burjuva partilerin, burjuva güçlerin elinde kaldıkça hiçbir yaşamsal sorunlarının çözülmeyeceği gerçeğini öğrenmiş bulunuyorlar.

Politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesi mümkün mü? Sosyal reformistler ve oportünistler bu soruya "hayır" yanıtını veriyorlar. Oysa soru çok basit: Tekelci burjuva egemenlik sisteminin her tarafından döküldüğü, çözüldüğü, dağılma sürecine girdiği; ekonomik ve politik krizin emekçi sınıfları sokağa döküldüğü devrimci koşullarda mümkün olmayacaksa ne zaman mümkün olacak!

Onlarda bu sorunun yanıtı yok. Çünkü itiraf etmeseler de, gerçekte onlar tekelci egemenliğin yıkılabileceğine ve politik iktidarın işçi sınıfı öncülüğündeki emekçi halklar tarafından bir devrimle ele geçirilebileceğine hiçbir zaman inanmadılar. Sakıp Sabancı gibi bir burjuvanın "bunlar gecekondulardan gelip boğazımızı kesecekler" diyecek kadar emekçi sınıflardan korktuğu dönemde bile onlar kapitalist egemenliğin yıkılabileceğine inanmadılar.

Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için mücadele, Leninist Partinin işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıfların önüne koyduğu bir başka devrimci hedeftir. Tekelci sermaye sınıfına egemenliğini ayakta tutmakta maddi ve manevi olanak sağlayan Kürdistan'ın ilhakına son vermek, en başta işçi sınıfının kurtuluşunun birinci koşuludur. Tekelci sermaye sınıfına ve faşist devlete karşı işçilerin ve halkların mücadele birliği işçi sınıfının Kürt ulusunun özgürlük hakkı için mücadele etmesiyle maddi bir gerçeğe dönüşebilir.

Politik iktidar ve faşist devlet yapılanması tekelci sermaye sınıfının ekonomik ayrıcalıklarını korumanın en önemli aracıdır. Bu aracın en önemli ayakları polis, ordu ve mahkemeler ise zindanlar da bu dizinin son halkasıdır. Onun için, politik iktidarı bir devrimle ele geçirmek isteyen her sınıf, öncelikle egemen sınıfın zindanlarını yıkmak zorundadır. Bu bağlamda, Leninist Parti, 2010 1 Mayıs'ında işçi sınıfının önüne "Zindanlar Yıkılsın Tutuklulara Özgürlük" şiarını koyuyor.

Kapitalizmin ekonomik krizi, kapitalistlerin eseri mi? Ya da şöyle soralım: ekonomik krizi kapitalistler mi çıkardı? Sosyal-reformistlere ve oportünistlere sorarsanız evet bu krizin, işsizliğin, yoksulluğun, diğer bütün kötülüklerin müsebbibi kapitalistlerdir. Böyle bir yanıt, bilincinde olsunlar ya da olmasınlar, fark etmez, kapitalizmi temize çıkarmanın, onun bütün kötülüklerini kişilere yıkmanın, onu bir doğa yasasının katılığıyla yıkıma sürükleyen çelişkilerini gizleme çabasının ürünüdür.

Fabrikalara, kapitalist mülkiyete, topraklara, bankalara, büyük sermayeye el koymadan işsizlik sorunu ortadan kaldırılabiliyor mi? Üretim araçlarının sermaye niteliğine son vermeden kapitalizmden gelen kötülükler ortadan kaldırılabiliyor mi? İşsizlik, yoksulluk, açlık, sefalet gibi insanlığı yıkıma sürükleyen daha pek çok toplumsal olgu kapitalist üretim biçiminin sonuçlarıdır, kapitalistlerin kişisel hatalarının ya da çabalarının değil. Ve tam da bu nedenle kapitalizme son vermeden onun sonuçları ortadan kaldırılamaz.

Tam da bu nedenle, 2010 1 Mayıs'ında işçilerin, Kürt halkının, diğer emekçi sınıfların ve ezilen ulusal topluluk halklarının şiarı "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Her Şey Emeğin Olacak!" olmalıdır. Leninist Parti devrimin bütün toplumsal güçlerini bu devrimci şiar altında toplanmaya çağırıyor!

Proletaryayı devrime ve iktidara taşıyacak devrimci program ve hedefler bunlardır. □

YENİ EVREDE MÜCADELE BİRLİĞİ

MÜCADELE BİRLİĞİ'YLE 1 MAYIS'TA TAKSİM'E

İşçiler, Emekçiler, Sınıf Kardeşlerimiz,

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor.

Bu seneki 1 Mayıs işçi sınıfı ve emekçilerin eylemlerinde ki yükselişe aynı döneme denk geliyor. Üzerinde yaşadığımız topraklarda işçi sınıfı ve emekçiler, yoksul Kürt halkı, emekçi halk çocuğu öğrenciler sürekli eylem içerisindedir. Tekel işçilerinin büyük eylemi toplumu derinden sarstı, tüm gözlerin yeniden işçi sınıfına çevrilmesini sağladı. 78 gün boyunca Ankara sokaklarında direnişi sürdüren Tekel işçileri işçi sınıfının ayağa kalktığında, toplumun diğer ezilen ve sömürülen kesimlerinin onları nasıl izleyeceğini gösterdiler.

İşçiler, Emekçiler, Sınıf Kardeşlerimiz,

Üzerinde yaşadığımız topraklarda devrim güclüdür. İşçi sınıfı ve emekçiler, on yıllardır mücadele ediyorlar. Yine Kürt halkının özgürlük mücadelesi on yıllardır sürüyor. Artık toplumun en yakıcı sorunlarının ancak toplumsal bir devrimle çözülebileceği bir aşamadayız.

İşçiler, Emekçiler, Sınıf Kardeşlerimiz,

“Bütün İktidarın Emegın Olması” için,
“Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Özgürce Tayin Edebilmesi” için,

“Zindanların Yıkılıp Tutsakların Özgürleştirilmesi” için,
Hepimiz Mücadele Birliği bayrağı altında Taksim’de olmalıyız.
Mücadele Birliği’nin bayrağı devrimin bayrağıdır.
Mücadele Birliği’nin bayrağı sosyalizmin bayrağıdır.

Tüm işçi sınıfı ve emekçiler, yoksul Kürt halkı, yoksul Aleviler, emekçi halk çocuğu öğrenciler bu 1 Mayıs’ta “Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegın Olacak” şiarıyla Taksim’e yürümelidir.

Taksim, devrimdir, onurdur... Ve Taksim Meydanı Leninistlerin ısrarla sürdürdükleri mücadele sonucu işçi sınıfı tarafından artık kazanılmıştır.

Sermaye sınıfının baskı ve tehditleri sökmemiş, işçi sınıfı ve emekçiler son üç senedir 1 Mayıs’ta Taksim’e çıkmışlardır.

Bugüne kadar “Taksim’de Israr, Devrimde Isrardır” diyen Leninistler, aynı ısrar ve kararlılığı bu 1 Mayıs’ta da göstereceklerdir.

İşçiler, Emekçiler, Sınıf Kardeşlerimiz,

Özgürlüğünüz için, baskı ve sömürüden kurtulmak için, işsiz, aç kalmadığınız, gündüzlerinde sömürülmediğiniz, gecelerinde aç yatmadığımız bir dünya kurmak için sizi Taksim’e, devrime, mücadele birliğine çağırıyoruz.

Birleşelim, gürleşelim, iktidar için mücadeleyi yükseltelim.

Unutmayalım, “İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir.” İşçi sınıfı ve emekçiler ancak kendi iktidarlarını kurduklarında gerçek anlamda özgürleşeceklerdir.

**1 Mayıs’ta 1 Mayıs Alanı Taksim’e!
Dünya Emegın Olacak!**

1 MAYIS VE TAKSİM ÇAĞRISI HER YERE!

Mücadele Birliği, emekçi kitlelere 1 Mayıs Taksim çağrısını ulaştırmaya devam ediyor.

1 Mayıs ve Taksim faaliyetini gündemine alan komiteler kuruldu. İstanbul’un merkezi bölgelerine ve emekçi semtlerine afişleme çalışmaları yapılıyor.

Çalışma kapsamında Gazi Mahallesi, Kadıköy Merkez, Ataşehir 1 Mahallesi, Kartal Merkez, Cevizli, Maltepe ve Gülsuyu Mahallesi’ne Mücadele Birliği Platformu ve Devrimci İşçi Komiteleri imzalı afişler yapıldı.

Merkezi bölgelerde yapılan çalışmalarda 1 Mayıs ve Taksim konusunda insanların ilgisi oldukça yoğun. “Taksim’e mutlaka çıkacağız” anlayışı ortak bir akılla ifade buluyor.

Emekçilerin “Ya yine izin vermezlerse?” sorularına “sorun değil, birlikte kazanacağız!” diyerek cevap veriyor komite üyeleri.

1 Mayıs ve Taksim’i gündemine sokuyoruz emekçilerin. İlerleyen günlerde kapsamı daha da genişleyecek olan çalışmalarla tüm İstanbul 1 Mayıs’ta Taksim’e çağrılmaya devam edilecek. □

Direnışteki İşçilerle Buluşuyoruz

Söyleşi Sergi (Tekel Çadırkent) Slayt

**18 Nisan 2010
Pazar Saat 14.00**

**AYIŞIĞI
SANAT
MERKEZİ**

İstiklal Cad. Rumeli Han
88/11 Kat: 6 Beyoğlu/İST.
0212 249 44 43
onsozdergisi@gmail.com

**“İşçi ve Emekçilerin Mücadele Birliğiyle
1 Mayıs’ta Taksim’e”**

ZİNCİRLERİ KIRDIK, İKTİDAR İÇİN TAKSİM'E YÜRÜYÜRÜZ

Zincirlerini kırmış ve kollarını iki yana açmış, Taksim Meydanı'nda insan denizini kucaklayan işçiyi hatırlayın! 77 1 Mayıs ruhunu hatırlayın! Kızıl bayrakların görkeminde yükselen devrim ve sosyalizm şiarını!

*"Günlerin bugün getirdiği
Baskı zulüm ve kandır..."*

Sermaye sınıfının korkusunu ve gerçekleştirilen kanlı katliamını! Faşist devletin saldırısında ölümsüzleşen 36 sınıf kardeşimizi hatırlayın! Ve hiç bitmeyen kavga sloganlarımızı!

*"...Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde..."*

Yepyeni bir güneş doğuyor! Fabrikalardan, tarlalardan ve okullardan çıkanlar masmavi bir göğün altında, özgürce şarkılar söylemek için; gülebilmek için doyasıya; çocuklar göz yaşı değil, avuçlar dolusu su için diye, doysun diye ekmeğe; insanlık soyunu ikiye bölen sınıfları ortadan kaldırmak için mücadele ediyor. Dünyanın en uzak köşelerinden birbirlerinin soluklarını ısıtan sloganlar atılıyor. İşçiler emekçiler, öğrenci gençlik tek bir vücutmuşçasına birleşiyor.

İşte yine 1 Mayıs! Bayraklarımızı en yükseklerde dalgalandırıp, yürüyoruz Taksim'e! Dünyanın her yerinde emekçiler, gençlik ve devrimci proletarya, kapitalizme karşı mücadele sloganları ile sokaklara çıkıyor. Fabrikalar, tarlalar siyasi iktidar her şey emeğin olsun diye, sermaye sınıfı ile kıyasıya bir mücadeleye girişiyor.

Devrimci gençliğimiz;

1 Mayıs'ta kızıl meydana, bütün coşkumuz ve heyecanımızla, işçi sınıfı ve emekçilerle birlikte devrim ve iktidar şiarını yükseltelim!

Kapitalizme karşı, sosyalizm için mücadele eden ve tutsak edilen devrimcilerin, komünistlerin, faşizmin zindanlarından koparılıp alınması için, zindanları yıkma ve devrimci tutsakların özgürlüğü şiarını yükseltelim!

Düşmanı ile arasında kan deryası bulunan savaşçı Kürt halkı ve gençliğinin özgürlük mücadelesini yükseltmek, Türkiye'li işçi ve emekçilerle beraber, halkların mücadele birliğini örmek için kızıl meydan Taksim'de birleşelim!

Özerk- demokratik üniversite şiarını işçi ve emekçilerle beraber yükseltmek için 1 Mayıs'ta kızıl meydan Taksim'de olalım!

Devrimci gençliğimiz;

Yaşanan bir devrim sürecidir. Kitleler devrimci eylemlere yöneliyor. Sesleri birleşiyor. Ve 1886'da Amerikalı işçi önderi Spies'in sözleri gerçek oluyor: "Gün gelecek, sususunuz, bugün onu boğan seslerden daha güçlü olacaktır"

Daha güçlü ve daha gür emeğin iktidar mücadelesini dile getirelim! Yeni bir güneş, gençliğin ellerinden yükselmektedir!

1 Mayıs'ta Taksim'e Devrime Özgürlüğe!

**Politik Özgürlük Kazanılmadan
Akademik Özgürlük Kazanılmaz!
Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına!**

DÖB

DENİZLERİN BAYRAKLARINI YÜKSELTMEK İÇİN BULUŞUYORUZ!

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan!

İsimlerini bir kez daha haykırıyoruz. Hiç yollarından sapmamacasına... İsimlerini taşıyor çocuklar, kavgalarını sürdürüyor, bayraklarını daha yukarı yükseltiyor!

Devrimle beraber cisimleşen isimleri, milyonlarca işçiye, emekçiye güç veriyor, barikat başlarında gençliğe savaş narası oluyor!

"Devrim ya ruhumuzdur, ya da hiç bir yerde" diyen önderlerimizin bir 6 Mayıs günü haykırdığı sloganlar bu toprakların meydanlarında, eylem alanlarında yankılanmaya devam ediyor.

Biz bir kez daha '71 devrimci kopuşunun, emekçi halklarımızın bu üç yiğit önderinin faşizm tarafından darağaçlarında katedilişlerinin 38. yılında saygıyla anıyoruz.

Öğrenci Gençlik;

Devrimci irade, atılganlık, militan duruş bu üç yiğit devrimcide somutlanarak izlerini takip eden binlerce devrimciye esin kaynağı oldu. Onlar uzlaşmazlığın, mücadele kararlılığının, olanaksızlık ve güçsüzlükler karşısında boyun bükmemenin isimleri oldular.

Ama Denizleri salt bu yönleri ile anmak, hatırlamak ve kavramak şüphesiz büyük bir eksiklik olurdu. Evet onlar militandılar! Evet onlar , gençlik eylemlerinin, sokak savaşlarının, ABD büyük elçisi Comer'in arabasını ateşe veren eylemcilerin önderleriydiler!

Onlar "okul duvarlarını" aşan bir 68' gençliğinin işçi direnişlerine ve köylü işgallerine koşturan devrimcileriydiler!

Ama aynı zamanda onlar parlamentarizme, reformizme karşı ideolojik mücadelenin, karşı koyuşun ve örgütsel ayrışmanın birer önderiydiler. Tarihe '71 devrimci kopuşu olarak geçen bir ileri atılışın duyurusunu şehirlere, dağlara, üniversitelere, bugünlere taşıdılar Devrimci hareketimizin yolunu takip ettiği bir kavganın nasıl verileceğini net ve duru bir anlatımla, yaşamlarıyla ortaya koydular. Bilinç, yürek ve silaha dayanan bir mücadeleydi bu.

Filistin topraklarında işgale karşı verilen bir mücadelede, "kamplardan, feda birliklerine" varan bir enternasyonalizmin militan neferleriydiler. Onlar artık Filistin halkının da "Denizleri"ydi! Artlarından kavgalarını Filistin kamplarına taşıyacak olan yoldaşları, Filistin kamplarında Deniz'in yoldaşları diye tanıtacaktı.

Köylüler konuşacaktı onları. Antep'in, Malatya'nın yoksul köylüleri... Köylüler bu yiğit devrimcileri ve onların ideallerini bağrılarına basacaklardı.

ODTÜ'nün gizli geçitleri, yurtları, odaları, Denizleri barındıracak, öğrencileri önderleri için amansız bir kavgaya tutuşacaktı.

Burjuvazinin icazeti altına girmeyen bu yol, zora dayalı devrim anlayışını temel alıyordu.

Denizler Gibi Olmak, Denizler Gibi Savaşmaktır!

Denizlerin yolundan yürümek, onun mücadele anlayışına sahip çıkmak ve devam ettirmek demektir. Denizler, parlamentarizmden kopuşun adıdır. Deniz gibi olmak, yasalılığı, parlamentarizmi, sosyal reformizmi elinin tersiyle itmektir. Denizleri anmak, onların ideallerini kuşanmak Marksizm-Leninizmi rehber edinmek, Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğini savunmaktır. Deniz olmak, devrim mücadelesini büyütmek, geliştirmek ve zafere ulaştırmak için kavgaya katılmak demektir.

Devrimci Öğrenci Birliği, tüm öğrenci gençliği 6 Mayıs günü Denizlerin yanını başında olmaya çağırıyor. İsimlerini haykıracağız! Sloganları dillerimizde olacak, bayrakları ellerimizde! 1 Mayıs'ın coşkusu Denizlere, önderlerimize taşıyacağız. Onlarla paylaşacağız. Onlarla birlikte devrime yürüyeceğiz!

Şimdi Deniz Olunmalı! Şimdi Denizleri tarihsel anlamından soyutlamadan, geçmişi unutmadan, gelenekten geleceğe yürüyen bir anlayışla, sokaklarda, kavganın içinde Deniz olunmalı!

Devrim Ya Ruhumuzdur Ya Da Hiçbir Yerde!

Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam!

DÖB

ÇEMEN'DE OYUN BİTMİYOR!

74 günlük grev süresince patronun bir çok oyunuyla karşı karşıya kalan Çemen işçileri yeni oyunlarla karşı karşıya. Antep valisi, emniyet müdürü, Konukoğlu ve Nakipoğlu'yla sendika yetkililerinin valilik binasında biraraya gelerek imzaladıkları protokole rağmen patron Kamil Çetinkaya öncelikle protokole uymadı ve protokoldeki bazı maddelere itiraz etmeye başladı. 250 TL alan işçilerin işe başlayacakları tarih olan 6 Nisan'da yine alacakları olan 250'şer TL ödenmedi. İşçilere sürekli protokoldeki iki madde çıkmadan sözleşme imzalamayacağını belirten Çemen patronu şimdi de işçileri bölme ve yetkiyi işbirlikçi sendika olan Öz-İplik İş'e vermenin planlarını yapıyor.

Protokolün 2009 Temmuz'undan 2010'un Temmuz'una kadar imzalanmış olması nedeniyle patronun yeni toplu sözleşme dönemine hazırlık yaptığı ortaya çıktı. Sendikası işçileri Öz-İplik İş'e üye yapma girişimleri ortaya çıktıktan sonra DİSK Tekstil Şube Başkanı İbrahim Karaca ve ardından Çemen işçileri Öz-İplik İş Sendikası'na giderek sendikanın Genel Başkan Yardımcısı ile görüştüler. Noter'de olan üye formları için "üye kayıt formlarının kendilerinden habersiz bazı kişile-

rin çaldığını ve kendilerinden habersiz bir şekilde üye kaydı yapıldığını" belirtilmesi, işçilere hiç inandırmı gelmedi.

12 Nisan 2010 Pazartesi günü de üye kayıtlarının kanıtı olarak Noter'den yetkililerin üye kaydı için fabrikaya geldikleri haberi üzerine işçiler de fabrikaya geldiler fakat işçilerin gelmesi üzerine Noter yetkilileri fabrikadan ayrıldılar.

Ayrıca işçiler senelik izne çıkarılarak da yine yeni bir oyunla karşı karşıyalar. Patron biliyor ki bu süreç içerisinde işçileri daha kolay bir şekilde Öz-İplik İş'e kayıt yaptırabilecek ve çoğunluğu elde edebilecek. Fakat patronun bu düşünceleri karşısında işçiler de "kaybedecek hiç bir şeyimiz yok" diyerek kararlılıklarını gösteriyor.

Çemen Tekstil şu an Antep emek-sermaye savaşımı açısından ciddi bir irade kavgasına sahne oluyor. Bütün sermayeyi ve onların kurumlarını, polisini karşısına alan Çemen Tekstil işçileri bütün bu oyunları boşa çıkarmasını bilecek. Tekel işçilerinde olduğu gibi Çemende de sermayenin oyunları tükenmek bilmiyor. Kavga bitmedi, daha yeni başlıyor.

Antep/Mücadele Birliği

TEKİRDAĞ F TİPİ ZİNDANINDAN, ÇEMEN TEKSTİL İŞÇİLERİNE

Özellikle Mücadele Birliği dergisinden ve bazı günlük gazetelerden ara ara çıkan haberlerden, sizlerin verdiği mücadeleyi gördük. Ve takip ediyoruz.

İşçi sınıfı kapitalist toplumun modern köleleridir. Asalak bir yaşam sürdüren ve toplumun ancak yüzde birini oluşturan burjuvalar, zevk ve sefa içinde yaşarken, alınteri dökerek yaşamaya çalışan emekçiler giderek hem fakirleşiyor, hem de kötüsü işsiz bırakılıyor.

Dün Tekel'de, İstanbul İtfaiyesi'nde bugün Çemen Tekstil'de Tariş'te başlamış olan emekçi isyanlarını, sömürücü kapitalist düzene yönelen balta darbelerinden farksız görüyoruz. Tüm bu işçi eylemleri ve sizlerin karşılaştığımız zor koşullarda, tüm baskılara karşı yürüttüğünüz mücadeleler bizce kapitalizme karşı köle isyanlarından farksız ve yiğitçedir. Ve eminiz ki işçi sınıfının kurtuluşu da bugünkü ücretli kölelik düzeninin yıkılmasından, zengin sınıf diktatörlüğünün yıkılmasından, bir sülük gibi emekçilerin sırtından beslenen sermaye sahiplerinin ezilmesinden geçiyor.

Bununla beraber devletin, polisiyle ve diğer kurumlarıyla her yerde her seferinde emekçilerin haklı mücadelesinin karşısında ve sermaye sahibi sömürücülerin yanında yer alması da oldukça manidardır. Bu durum devletin kimin devleti olduğunu gösteriyor. Bu anlamda daha zor koşullarda süren mücadeleye hayranlıkla bakıyoruz.

Sevgili Çemen İşçileri,

Biz devrimci tutsaklar olarak, bir çoğumuz işçi-emekçiyiz ve geri kalanımız yine aileleri emekçi olan insanlarız. Bu nedenle bizler de kendimizi işçi sınıfının ve tüm ezilen halkın ekonomik ve siyasi kurtuluş mücadelesine adanmış durumdayız. Bundan dolayı sizin mücadelenizi, bizim de mücadelemiz sayıyoruz. Aynı yolun yolcuları, yoldaşları olduğumuza inanıyoruz.

Sevgili Çemen Tekstil İşçileri

Biz Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapisesinde yatan Türkiye Komünist Emek Partisi / Leninist davasından tutuklu bulunanlar olarak sizleri yoldaşlık duygularıyla selamlıyoruz. Deniz GEZMİŞ'lerin tutsak yoldaşlarından sizlere dayanışma ve dostluk duygularıyla selam gönderiyoruz.

**BÜTÜN İKTİDAR EMEĞİN OLACAK
ÇEMEN İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR
ZAFER SAVAŞAN ÇEMEN İŞÇİLERİNİN OLACAK**

23.03.2010

METİN ALATAŞ İÇİN BASIN AÇIKLAMASI

Adana'da sosyalist basın emekçileri, Azadiya Welat dağıtımıcısı Metin Alataş'ın katledilmesini basın açıklamasıyla protesto etti.

Metin Alataş 4 Nisan günü gazete dağıtımı için gittiği mahalle yakınlarında, portakal bahçesinde ağaca asılı olarak bulunmuştu. Olay yerel ve ulusal burjuva basın tarafından basit bir intihar olarak yansıtıldı. Oysa olay basit bir intihar değildi. Metin Alataş daha önce defalarca tehdit edilmiş ve 3 ay önce bir kaçırma girişimine maruz kalmıştı. Kaçırma sırasında direnen Metin Alataş darp edilmiş ve hastaneye kaldırılmıştı. Savcılığa suç duyurusunda, aracın plakasını vermesine rağmen hiçbir sonuç alamamış ve üzerindeki baskı artarak devam etmişti. Bunu çevresindeki dostlarına "yakında öldürüleceğim" şeklinde dile getiren Alataş, 1-2 gün sonra da ağaca asılı halde bulundu.

Tüm bu bilgiler ışığında olayın basit bir intihar olmadığı; devrimci ve muhalif basına dönük sistematik baskı ve cinayetlerden biri olduğu açıktır.

Tüm bu bilgiler ışığında olayın basit bir intihar olmadığı; devrimci ve muhalif basına dönük sistematik baskı ve cinayetlerden biri olduğu açıktır.

Metin Alataş'ın katledilmesini protesto ve teşhir etmek için Adana Sosyalist basın emekçileri olarak 7 Nisan saat 13:30'da İnönü Parkı'nda bir araya geldik. "Özgür Basın Susturulamaz, Metin Alataş Ölümsüzdür" pankartının açıldığı eylemi, Mücadele Birliği, Atılım, Barikat, Devrimci Demokrasi, Devrimci Proletarya, Kızıl Bayrak, YDİ-Çağrı dergileri olarak gerçekleştirdik. Eylem boyunca "Metin Alataş Ölümsüzdür, "Katil Devlet Hesap Verecek", "Bedel Ödedik Bedel Ödeceğiz", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Şehit Namırın" sloganları atıldı. Okunan basın metninde "Biz devrimci sosyalist basın emekçileri ve okurları olarak intihar süsü verilmiş ve faili bizce belli olan bu katliamın peşini bırakmayacağımızı ve bugüne kadar yaşanan ve ileride yaşanabilecek her türlü baskı ve şiddetin bizleri yıldıramayacağını buradan bir kez daha haykırıyoruz" denildi.

Basın açıklamasının ardından Metin Alataş için açılan taziye çadırına giderek ailesine ve çalışma arkadaşlarına taziyelerimizi ilettik.

Mücadele Birliği / Adana

İŞÇİNİN ÖRGÜTE İHTİYACI VAR

DİK: Merhaba 31 gündür direniştesiniz bize kısaca düşüncelerinizi söyler misiniz?

1.İşçi: Direnişimiz ilk günkü gibi devam ediyor henüz şimdiye kadar somut bir adım atılmadı.

Tabii bu bir aylık süre içinde yaptığımız eylemler oldu, birçok yetkili insanla görüşüldü, fakat bizim beklediğimiz haber şimdiye kadar gelmedi.

DİK: Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz?

1.İşçi: Biz bir aydan beri burada direnişimizi sürdürüyoruz. Halay çekiyoruz, slogan atıyoruz; ama görünüyor ki bu işler bağlamakla zıplamakla olmuyor. Direnişimizi daha ileri taşıyabilecek eylemler yapmamız gerekiyor. Şimdiye kadar hep yerel basında çıktık. Ülkenin bizden haberi yok. Bundan dolayı süreci sertleştirip gündeme oturmamız gerekiyor. İşvereni rahatsız edecek eylemler yapmamız gerek, burada herkes sendikanın verdiği talimatlara göre hareket ediyor. Eğer bireysel eylemler yapılırsa bu işin içinde çıkılmaz. Örgütlü hareket edersek kazanırız.

DİK: İşçiler olarak siz kendi aranızda sürece dair değerlendirmeler yapıyor musunuz?

1.İşçi: Tabii gruplar halinde sohbet ediyoruz ama ne yapılması üzerine değil, daha önce ne yapılabilirdi de bu sürece gelmezdi üzerine sohbetler gerçekleştiriyoruz. İşçilerle sendika arasında köprü olacak herhangi bir örgütlenmemiz yok. Sendika ne yapılacaksa bize söylüyor biz uyguluyoruz.

DİK: TEKEL işçileri Ankara'ya gidiyor, Tariş işçileri olarak onlara söylemek istediğiniz bir şey var mı?

2.İşçi: Onların her zaman yanınızdayız. Onlar bize güç verip direnişimizin önünü açtılar. Türkiye ve dünya işçi sınıfı son süreçlerde görmediği bir direnişle karşılaştı Tekel direnişiyiyle beraber. 21. yüzyılda ses getiren eylemlerin başında tek el direnişi var. Uyuyan devi uyandırıp yeni bir boyut verdiler sınıf mücadelesine. Ayriyeten Antep'teki Çemen işçilerinin direnişi ve zaferi işçi sınıfına güç verdi. Fakat işçi sınıfı birleşip birlikte mücadele etmediği sürece patronlar bizi sömürmeye devam edecek.

DİK: Güzel örnekler verdiniz. Çemen, Marmaray, İtfaiye, Tekel, Tariş işçilerinin mücadelesini nasıl ileri taşıyabiliriz.

2.İşçi: İşçi sınıfının örgütlenip sendikalaşması gerekiyor. O da yetmez birlikte hareket etmesi gerek ve bu konuda işçiyi bilgilendirecek tecrübeli insanlara ihtiyaç var. İşçi zor durumdayken sorunlarını çözecek bir örgütlenmeye ihtiyaç var.

Bizim insanlarımız eğer bir şey başlarına gelmediği takdirde olaylara duyarsız kalıyorlar. Bunu aşacak bir örgütlenmeye de ihtiyaç var. Ancak işsiz kalacak ki ondan sonra bir şeylerin farkına varacak. Biz de gençken bunu yaptık, "nasıl olsa çalışıyoruz" diyorduk, "işimiz gücümüz var" diyorduk ve bazı şeyleri görmezden geliyorduk maalesef. Ama ne zaman ki kendi başımıza geldi o zaman anladık. Evet bir şeyler yapılmalı.

DİK: Tariş işçileri olarak Ankara'ya Tekel işçilerine destek için gidecek misiniz?

2.İşçi: Onu sendika ayarlayacak, tabii ki gitmek isteyenler gidecek.

DİK: Peki sizce gidilirse nasıl olur?

2.İşçi: Tabii ki çok iyi olur. Orada kitlesel olarak sesimizi duyurmak için bir kişi bir kişidir. Eğer ki Türkiye'deki tüm işçiler birleşirse iktidarı alırlar. Sorun işçilerin çiftçilerin birlikte hareket etme sorunu.

DİK: Peki toplumun bu konuda eksiklikleri neler?

2.İşçi: Evet tabii ki var. Şu mantıkla hareket ediliyor: "bana dokunmayan yılan bin yaşasın." Ancak yılan dokunduğu zaman anlıyoruz her

şeyi. Aslında amaç şu olmalı yılan bize ya da diğerlerine dokunmadan o yılanı yok etmek.

DİK: Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile görüştünüz size neler söyledi?

3.İşçi: Evet görüştük. Biraz olumlu geçti işte bizler de bekliyoruz. Destek çıkacağını ve elinden geleni yapacağını ve bu süreci bilmediğini söyledi. En kısa zamanda bize geri döneceğini söyledi. Biz de bekliyoruz ama dönmese de biz yine de sonuna kadar direneceğiz. Yani kazanana kadar.

DİK: Yarın siz de Ankara'ya gideceksiniz sanırım ne bekliyorsunuz bundan?

3.İşçi: Evet yarın orada olacağız Tariş işçileri olarak. Oradaki Tekel işçilerine hem destek hem de kendi sesimizi orada duyurabilmek amacıyla orada olacağız. Burada İzmir halkına yeterince duyuramadık, ama orada mutlaka herkes duyacak.

DİK: Peki bu eylem size neler öğretti?

3.İşçi: Vallahi biz eylemin ne demek olduğunu burada öğrendik. Birçoğumuz bilmezdik bu tür şeyleri çünkü hiç aklımıza işsiz kalma düşüncesi hiç gelmedi. Tariş'in bu duruma geleceği hiç aklımıza gelmezdi. Buradaki arkadaşların çoğu 13-15 senelik insanlar. Normalde biz bir insan topluluğu gördüğümüzde "ne yapıyor bu insanlar" deyip geçiyorduk, ama burada hepsini öğrendik.

DİK: Peki sizce şimdi işçiler ve çiftçiler ne yapmalı? Yani insanlar bolluk içinde yokluk çekiyorlar bunun sebebi nedir?

3.İşçi: Evet gerçekten de öyle bolluk içinde yokluk çekmeye başladık. Bunu aslında çiftçilerin de bilmesi gerekiyor. Onlara şimdilik bir miktar para verip ağzını kapattılar ama onlar da bilinçli değil ve şunu öğrenmeleri gerekiyor, bizim başımıza gelen onların da başına gelecektir yakında. Bizim de aklımıza gelmezdi. Sigortamız, paramız, her şey gününde yatıyordu, ama şimdi? İşte çiftçilerin de sonu böyle olacak. O yüzden bize destek çıkmaları gerekiyor. Patron onları susturmak için verdi o parayı. Yani bir nevi bizim mücadelemizden dolayı aldılar o parayı. O yüzden bizi daha çok sahiplenmeleri gerekiyor. Sadece bunun için değil, gelsinler eylemi, direnişi, mücadele etmeyi öğrensinler.

DİK: Peki siz işçiler ve sendika olarak hiç çiftçilerin yanına gittiniz mi? Birlikte hareket etmek için onları çağırdınız mı?

3.İşçi: Evet, çok gittik yanlarına. Hatta onlardan da gelen oldu yanımıza, ancak daha sonra para verip susturuldukları için şimdi öyle bir şeyleri yok. Ama öreceğiz, onları da öreceğiz. Özellikle 1 Nisan'dan sonra onları sık sık ziyaret edip konuşacağız.

DİK: Merhaba, bir aydan beri buradasınız, bize eylemle ilgili hislerinizi anlatır mısınız?

4.İşçi: Biz işimizi, ekmeğimizi ve paramızı istiyoruz. Eşimle beni sokağa attılar. Biz bu yaştan sonra nerede iş bulup çalışabiliriz. Bize fabrikamızı geri versinler, işimizi istiyoruz

DİK: Peki eylemden önceki yaşama bakış açınızla şimdiki bakış açınızda değişiklikler var mı?

4.İşçi: Tabii ki! Bizim öncesinde bir hayat mücadelemiz vardı. İşimize gidip geliyorduk. Ama şimdi gerçekten ne olduğumuzu anladık.

DİK: Peki sizce burada neler yapmalı? Tabii sadece burada değil, çünkü bir tek işten atılmalar burada değil. Bu topraklarda bir çok yerde bu tür durumlarla karşılaşıyor işçi-emekçiler?

4.İşçi: Tek bir şey söyleyebilirim: birleşmemiz ve birlikte hareket edip mücadele etmemiz lazım. Direne direne kazanacağız.

DİK: Teşekkür ederiz.

İşçiler: Bize verdiğiniz desteklerinizden dolayı biz size teşekkür ederiz.

Devrimci İşçi Komiteleri (DİK) / İZMİR

TEKİRDAĞ BELEDİYE ÇALIŞANLARI GREVE BİLENDİ

Emperyalizmin kasıp kavurduğu ekonomik kriz, her alanda kılcal damarlara kadar hissediliyor.

Ankara'da Tekel işçilerine destek veriyormuş gibi popülist davranmaya çalışan ancak, işçilerin sınıf bilinçli hareketi karşısında sus pus olan düzen partileri de vardı. Bunlardan biri de CHP'dir. CHP'li Tekirdağ Belediyesi ile Genel İş Sendikasına bağlı işçiler arasında yapılan görüşmeler tıkanma noktasına gelmiş durumda.

Sendika yetkilileriyle yaptığımız görüşmede, ilk söylenen şey, eski belediye ile görüşmelere Belediye Başkanı kendisi katıldığı, bu görüşmelerde %38'lik zam oranıyla sözleşme yapıldığı; ancak 2 yıl

sonra bugün yapılan görüşmelere, belediye adına avukat katıldığı oluyor.

Görüşmelerde şu ana kadar yaklaşık 40 maddede uzlaşmış, ancak yaklaşık 28 maddede, özellikle 3 maddede tıkanma noktasına gelinmiştir. Görüşmeleri tıkanma noktasına getiren bu 3 madde şunlardır;

1-İki yıllık zamlar belirlenmekte olup, Belediye Birinci yıl için %1 İkinci yıl içinde %1 olmak üzere toplamda %2 oranında zam vermeyi önerirken Belediye çalışanları ise toplamda %16 zam talep etmektedirler.

2-İşveren Tekirdağ Belediyesi haftalık çalışma saatlerini 40 saatten 45 saate

çıkarmak istemektedir. İşçiler bu konuda var olanı korumak istiyorlar.

3-İşçiyi işten çıkartmak için dana önceden oy birliği koşulu aranırken, bu durum oy çokluğu şeklinde yapılmaya çalışılmaktadır. Bu durum ise işçiler tarafından kabul edilemeyecek maddeler arasındadır.

Tekirdağ Belediyesi ile Genel İş Sendikasına bağlı işçiler arasındaki görüşmeler hali hazırda devam ediyor. Belediyenin taşeronlaştırma saldırısına karşı, emekten yana olanlar şimdiden seslerini yükseltiyor ve işçilere destek oluyorlar.□

PETROL-İŞ TARİŞ İŞÇİLERİNE DESTEK VERDİ

Her yer eylem alanı

İşten çıkartılan 560 Tariş işçisi eylemlerine kararlılıkla devam ediyor. Her kesimden insanın destek verdiği eyleme, Alsancak'taki Tariş Genel Müdürlüğü önünde işçiler gruplar halinde devam ediyor. 5 Nisan günü de mücadelelerini çeşitli eylemlerle sürdüren Tariş işçilerini, Petrol- İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Türk İş 3'üncü Bölge Temsilciliği ziyaret etti.

Ziyaret sırasında işçiler sendika temsilcileriyle birlikte 'Ölüm var dönmek yok' sloganı attı.

Konuşmasına, Tekel işçilerine Ankara'da uygulanan şiddeti kınayarak başlayan Petrol- İş Sendikası Genel Başkanı, "AKP emek karşıtı politikalar uygulayarak kazanılmış haklara el uzatmaktadır. Güçleri yetse kıdem tazminatı hakkımızı da elimizden

alacaklar. Gücü yetiyorsa bu baskıyı bize değil çalışanların sigortasını, vergilerini ödeyemeyenlere uygulasin" dedi. Öztaşkın, şöyle devam etti:

"Tekel işçilerinin onurlu direnişi, sizin direnişiniz, işten atılmalara karşı Türkiye'nin dört bir yayında işçiler direniyor. Rüzgar işçiden yana esiyor. Öyle bir şiddetli esiyor ki fırtınaya dönüşüp, sadece AKP'yi değil, emek karşıtı herkesi alıp götürmektedir. Tariş işçileri haklarını alıncaya kadar buradan gitmeyecektir. Haklarınızı alınca evlerinize, çoluk çocuğunuzun yanına döneceksiniz. Bu mücadele uzun bir maraton da olabilir. Ancak ölmek var dönmek yok. Tariş işçisi bu mücadelede kararlılığından hiçbir şey kaybetmedi, kaybetmeyecektir. İzmir, işçi sınıfının mücadelesine defalarca sahip çıktı, sizlerin mücadelesine de sahip çıkıyor" diyerek ziyaretlerini sonlandırdı.□

EKMEĞİNİ ARAYAN KENT AŞ. İŞÇİSİ

Karşıyaka Belediyesi'nde çalışırken işten çıkarıldık. İşten çıkarıldığımızdan dolayı tabii ki bir şeyler yapmak lazımdı, çoluk-çocuğumuza bir ekmek götürmemiz, mücadele vermemiz gerekiyordu. Bunun için de çanta aldım satmak için.

Bir gün Bayraklı Belediyesi Girne Pazar yerinde çanta satıyordum, o gün de okula gitmediğinden dolayı çocuğumla birlikte gittik. Çanta satarken zabıta geldi, ne yaptığımızı sordu. Biz de çanta sattığımızı söyledik. Bize bu çantaları burada satamayacağımızı söylediler. Biz de neden satamayacağımızı sorduk. Yasak dediler, çocuğum da 'her şey yasak zaten babamı işten

çıkardınız. İşten çıkardınız bir de bırakmıyorsunuz babam eve ekmek getirsin' dedi. Çocuğumu azarladılar. Azarlayınca da ben de çocuğa karşı saygılı ol dedim. Dememle tekme-tokat beni dövmeye giriştiler. Gerisini bilmiyorum, gözümü açtım ki hastanedeyim.

Davacı mısın dediler bana ben de evet dedim, karakola gittim bir de ne göreyim polisler bir tutanak yazmışlar beni suçlu göstermişler.

Bir Kent AŞ İşçisi

TARIŞ'IN ANKARA DENEYİMİ

Tariş işçilerinin eylemlerinin 34. günü olan 3 Nisan günü, Tekel işçilerine destek olmak için gittikleri Ankara dönüşünde Tariş işçilerini ziyarete gittik. Onlara Tekel işçileriyle ilgili düşüncelerini ve Ankara'ya gidişleriyle ilgili düşüncelerini sorduk.

1.İşçi: Biz burada giderken Tekel işçisi arkadaşlara destek olmak için gittik. İlk amacımız buydu. İkinci amacımızda Tariş'in sesini duyurmaktı. Biz de böyle bir ortama maruz kaldığımızdan dolayı, haklarımızı vermediklerinden fabrikamızı kapattıklarından ve sosyal haklarımızı vermediklerinden dolayı 34 gündür buradayız. Ankara'ya vardığımızda da Ankara resmen sallanıyordu. Bir tek Ankara içi değil, tüm gelen işçi-emekçi kardeşler olarak hepimizin amacı ortak. Birimiz hepimiz, hepimiz birimizdi. Bunun yanında bu kadar güvenlik alınması, bu kadar polisin orada olması gerçekten çok üzücü bir tabloydu. Oradaki herkes kendi hak mücadelesi için uğraşıyordu. Bunu Türkiye'nin bir ayıbı olarak görüyorum ve düşünüyorum gerçekten. Başbakan bir de orada 'bunlar ne amaçlı buraya geldi anladınız mı?' dedi. Anlamadıysa ben buradan bir kez daha söylüyorum başbakan kısa dönem çalışma ödeneğini çıkardı, Tariş 600 işçiyi kapıdan dışarıya çıkardı. Bu sözüm O'na anlatır umarım.

2.İşçi: Tekel işçileri 2Mart'ta Ankara'dan döndüklerinde evlerine uğramadan çoluk-çocuklarını görmeden buraya gelip bizi karşılamayı, ziyaret etmeyi, bize kucaklarını açmayı, bizim yanımızda olmayı tercih ettiler. Biz de Ankara'ya onlara destek olmaya gittik. Birbirimize destek verdiğimiz sürece, kol kola girdiğimiz sürece her şeyi başarırız, başaracağımıza da inanıyorum.

3.İşçi: Ankara'ya gittik, Tekel işçilerine destek ve kendi sesimizi duyurma amacıyla. Orada saldırılar olmasına rağmen Tekel işçilerine her zaman sonuna kadar desteğimiz olacak. Gerçekten de 4/C'yi istemiyoruz. Tekel işçileri bundan sonra artık bir birlerine sarılıp tek yumruk olmaları lazım. Çünkü bir olmazlarsa hiçbir şeye sahip olamazlar, bölündüğün an biter her şey.

4.İşçi: Biz Ankara'ya giderken Tekel işçileri 1500-2000 kişi olacak dendi, ama hep bölünmüşlük vardı. İnsanları birlik beraberlik olmasın diye hep dağıttılar, neredeyse kişi başına 25 polis düşüyordu. Toplu halde kalınsaydı eylem daha farklı olurdu, daha fazla ses getirecekti.

5.İşçi: Başbakan sıktığı gazlara vereceği parayı işçilere verseydi sorun zaten çözüldü. İşçiler bu kadar korkunç insanlar değiller ki, sadece haklarını istiyorlar, bu kadar polislerle, biber gazlarıyla karşılanmamıza gerek yoktu. Biz suç işlemedik sadece ekmeğimizin-aşımızın peşindeydik. Tekel işçilerini canı gönülden destekliyorum. Ki onlar bizden daha iyi durumdalar, aslında değiller ama biz daha mağduruz. Bizim ne iş imkanımız, ne tazminatımız var, biz şu anda tamamen dışarıdayız, yani hiçbir şeyimiz

yok. İşçiler rüzgar gibi serttir, deniz gibi hırçın, bir gün bizi duyacaklar. Biz işçi kesimi hafife alınacak bir kesim değiliz, her şeyi üreten işçi kesimidir. Değişik açılımlarla bu ülke hiçbir yere gitmez. Ekonomi düzeldi diyorlar, biz daha buralardayız, bilmiyorum ekonomi düzelmeye mi sizin haberiniz var mı? Ekonomi düzlüğe çıktı diyor, bir bizim ekonomimiz yani işçilerin ekonomisi düzlüğe çıkmadı. Başbakanı teğet geçen bu kriz bizim içimizi deldi geçti. Soruyorum başbakana, bu ülkede basın susturuluyor, asker baskı altına alınıyor, yargı susturuluyor ama işsiz olan anne-babaların çığlığını nasıl susturmayı düşünüyor acaba? Onun için de bir planı var mı merak ediyorum.

6.İşçi: Eylemler yıllar önce Tariş'le başlamış dün Tekel yapmış, bu halk uyanışının, işçi uyanışının, işçi direnişlerinin ayağa kalkmasına bir simge olmuş Tekel. Bundan sonra da eylemler daha güzel olacak. Tekel'le gelen direnişin Tariş'le devam etmesi, bu süreç içinde, 1 Nisan tarihinden itibaren yine eylemlerin gerçekleşeceği Ankara'ya işçilerin sokulmaması devletin gerçek yüzüdür bence. İşçiler her zaman demokratik hakkı olan basın açıklamaları, miting hakları engellenmek isteniyor. Ankara'da yaşanan olaylar tam olarak faşist darbedir. Başka bir şey denmez buna. Biz de arkadaşlarla gittik gördük, ilk olarak meydana biz geldik. Tekel'ci arkadaşlarımızı meydana sokmamışlardı, parçalamışlardı. Bütün işçi sınıfını parçaladıkları için hiçbir eylem gerçekleşemedi. Bu uygulamayı kınıyorum. Bizi orada gören insanlar, işçi sınıfından insanlar, birlik olunca nasıl kazanılacağını görsün diye Ankara'ya gittik.

İzmir Mücadele Birliği

BASKILAR DEVRİMCİ MÜCADELEYİ ENGELLEYEMEZ

İzmir'de 1 Nisan günü BDSP'ye yönelik yapılan operasyonlarda gözaltına alınanların mahkemeye çıkarılacağı gün Bayraklı Adliyesi önünde basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması saat 11:00'de yapıldı. "Gözaltılar Serbest Bırakılsın Baskılar Bizi Yıldırılmaz" pankartı açıldı. "Gözaltılar, Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Tekel İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı.

Daha sonra basın metni okundu. 31 Mart sabahı erken saatlerde İzmir, Ankara, Samsun ve Bursa'da eş zamanlı bir operasyonla 20'ye yakın BDSP'nin gözaltına alındığına değinilen açıklamada, faşist devletin bu tür saldırılarının devrimci faaliyeti engelleyemeyeceği, saldırılara karşı devrimci faaliyetini ve sınıf mücadelesini yükselterek yanıt verileceğine vurgu yapıldı. Okunan metinden sonra sloganlar bir kez daha haykırıldı ve duruşmayı beklemek üzere adliyeye girildi. Bizler Mücadele Birliği olarak basın açıklamasına destek verdik. □

SAMATYA İŞÇİLERİ İNŞAATI İŞGAL ETTİ!

Samatya Hastanesi inşaatında çalışan 40 yakın işçi, binayı işgal etti. Cihan İnşaat taşeron şirketinde çalışan işçiler, 12 aydan beri ödenmeyen ücretlerinin ödenmesini ve primlerinin yatırılmasını istiyorlar.

Eylemlerini sabah saat 09:00'da başlatan işçiler, haklarını almaya kadar mücadele edeceklerini belirttiler... Şu anda (7 Nisan, saat 15:00) işçiler inşaatın en üst katındalar. "Hakkımızı İstiyoruz", "Yaşasın İşçiler" pankartlarını sarkıtan işçiler sürekli sloganlar atıyorlar.

Aşağıda İSKİ işçileri de destek veriyor. İtfaiye işçileri de destek için eylem yerine geldi. Devrimci Sağlık İş Sendikası temsilcisi de hastane önünde.

Eyleme, ertesi gün devam etmek üzere saat 17.00'de ara verildi.

SAMATYA İŞÇİLERİ İLE SÖYLEŞİ

Mücadele Birliği: Biraz kendinizden bahseder misiniz?

Alaaddin: Ben bu inşaatı 12 aydan beri çalışmaktayım ve 12 aydan beri ne sigortalarımız ne de maaşlarımız ödenmedi, sigorta girişimiz bile yapılmadı.

Mücadele Birliği: Bugünkü yaptığımız eylemin amacı nedir?

Alaaddin: Bugünkü eylemimizin amacı sigorta ve maaşlarımızın ödenmesidir.

Mücadele Birliği: Eyleminiz saat kaçta başladı?

Alaaddin: Bugün sabah 09:00'da başladı. Aslında biz 60 gündür eylemdeyiz. Bu inşaatın çalışmalarının durduğunu başhekim, yardımcısı herkes biliyor.

Mücadele Birliği: Eyleminizde baskılar görüyor musunuz?

Alaaddin: Biz bu eylemde polis ve hastane yetkililerinden bas-

kı gördük, baskılar da devam ediyor.

Mücadele Birliği: Eyleminiz bundan sonra nasıl devam edecek?

Alaaddin: Ücretlerimiz ve SSK primlerimiz ödenene kadar devam edecek.

MÜCADELEMİZİ BÜYÜTEREK DEVAM EDECEĞİZ

Samatya Hastanesi inşaat işçileri mücadelelerine devam ediyor. Samatya işçileri, Kasım ayından bu yana alamadıkları için girdiler savaşıma. Tam da işçi sınıfının mücadele birliğinin güçlendiği bir dönemde atıldılar kavgaya. Ve sınıf kardeşlerinin aktif desteğini kazanmaktalar.

Bugün (12 Nisan) saat 12.00'da İstanbul il Özel İdare binasında toplandılar. "Ücretlerimizi İstiyoruz, Yaşasın Sınıf Dayanışması! Samatya Hastanesi İnşaat İşçileri" pankartını açtılar. İl Özel İdare binası önünde mali müşavirle görüşmeye giden arkadaşlarını beklemeye başladılar. Hazırladıkları bildiriye çevreden geçen insanlara dağıttılar. Yarım saatlik bir bekleyişten sonra mali müşavirle görüşen işçiler olumlu bir sonuç alamadılar.

Marmaray işçileri, Tekel işçileri, İski işçileri de eyleme katılarak Samatya Hastanesi inşaat işçilerinin yanlarındaki yerlerini aldılar. SES Aksaray Şubesi de bir basın açıklaması yaparak inşaat işçilerini desteklediklerini duyurdu.

Samatya işçileri adına basın açıklamasını okuyan Esad Azak "Biz İstanbul Samatya Eğitim ve Araştırma hastanesi 1. ve 2. blokları deprem güçlendirme inşaatında çalışan işçileriz. 2 aydır işler tamamen durmuş durumda. Bunun üzerine taşeron şirketlerle ve özel idare ile görüşmelere başladık. Fakat gittiğimiz bütün kapılardan bahane ve oyunlarla geri çevrildik. Bugün eylemimizin 18. günü ve hala sorunlarımız çözülmedi. 7 aydır ücretlerimizi alamadığımız için ailelerimize para gönderemiyoruz ve mağdur durumdayız. Aynı zamanda aynı sorunları yaşayan ve direnişe başlayan İSKİ, TEKEL, Esenyurt Belediye, İtfaiye ve Marmaray işçileriyle omuz omuza mücadelemizi büyüterek devam edeceğiz" dedi.

Ardından SES Aksaray Şube temsilcisi Songül açıklamada "İstanbul valiliği, yaşanan bu hukuksuzluğa ve haksızlığa bir an önce son verilerek, hastane inşaatında çalışan işçilerin haklarının ödenmesini ve hastane inşaatının bir an önce bitirilmesini sağlamalı; şirketler hakkında gerekli yasal işlemler yapılmalıdır" dedi.

Samatya işçileri hastane önünde oturma eylemiyle devam ettiğini duyurusuyla basın açıklamasına son verdiler. □

EGE'DE HAREKETLİ GÜNLER

2 Nisan günü sabah saatlerinde Ege Üniversitesi'nde yaşanan sivil polise müdahale eyleminden dolayı birçok yurtsever arkadaşın evine baskın olmuştur. Otuza yarın kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan birinin darp edildiğini ve beyin travması geçirdiğini öğrendik.

Ege Üniversitesi'nde daha önce gerçekleştirilmesi planlanan fakat Çarşamba günü yoğunluktan dolayı iptal edilen protesto (polis, soruşturmaları ve baskıları) eylemi, 2 Nisan saat 12:30'da yapıldı. Farklı gençlik gruplarının örgütlediği eyleme bizde Devrimci Öğrenci Birliği olarak destek verdik. Edebiyat fakültesinin oradan yurt tarafına doğru yüründükten sonra geri döndü ve okulun dışına rektörlüğe doğru yüründü. Amaç rektörlükle görüşmek ve baskılara dikkat çekmek; bundan sonra yaşanacaklardan okul yönetiminin sorumlu olacağını belirtmekti. "Kışla Değil Kampüs, Demokratik Üniversite İstiyoruz / Üniversite Öğrencileri" pankartının açıldığı eylemde slogan atılmadı. Islıklarla, zılgıtlarla ve alkışlarla yapılan yürüyüş rektörlüğün içinde olduğu kampüsün kapısına kadar sürdü. Dış kapıya varıldığında kapının okul yönetimi tarafından kapatıldığını gördük. Öğrenciler burada oturma eylemi yapmaya başladılar. Rektörün dışarıda olduğu ve geldiği gerekçesiyle kimsenin içeri girmesine izin vermeyen güvenlik, daha sonra temsilci üç arkadaşı içeri aldı. Arkadaşlar görüşmeye giderken bizler de beklemeye devam ettik. Çevik kuvvetin ve sivil polisin bizim karşımızda beklediği anlarda polis bizleri kameraya çekmeye ve fişlemeye devam etti.

Temsilci arkadaşlar geldiğinde rektör yardımcısıyla görüştüklerini, talepleri ilettiklerini ve rektörlüğü uyardıklarını söylediler. Arkadaşların bilgi vermesinin ardından; baskılara, soruşturmalara, anti-demokratik uygulamalara karşı mücadele çağrısının yapıldığı, saldırıların toplumun her kesimine farklı biçimlerde yapıldığının vurgulandığı bir basın metni okundu ve tekrar üniversiteye pankart eşliğinde döndü. "Katil Polis Üniversiteden Defol", "Katil Polis Hesap Verecek", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı ve eylem sonlandırıldı.

Ege Üniversitesi DÖB

AFA SERGİSİ EGE ÜNİVERSİTESİ'NDE

Ayışığı Sanat Merkezi Fotoğraf Atölyesi olarak Mart ayına yönelik hazırladığımız "Mart İsyandır, Ayaklanmadır Devrimdir" isimli sergimizi, 31 Mart günü Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin bahçesinde sergiledik. Devrimci Öğrenci Birliği ile ortak hazırladığımız fotoğraf sergisinde DÖB'lüler stant açtı.

Öğrencilerin ilgisini çeken fotoğraflar 8 Mart Dünya Emekçi

Kadınlar Günü; 12 Mart Gazi Ayaklanması; 13 Mart'ta idam edilen yoldaşlarımız İ. Ethem Coşkun, Necati Vardar, Seyit Konuk; 16 Mart Halepçe Katliamı, 16 Mart Beyazıt Katliamı, 21 Mart Newroz ve 30 Mart Kızılderle Katliamı'na ilişkindi. Fotoğraf sergisi ve stant açtığımız gün olan 31 Mart günü Ege Üniversitesi son derece hareketli saatler geçirdi. Sergimizin ve standımızın tam karşısında Yurtsever Demokratik Gençlik yayın standı açmıştı ve anmasını yaptıkları Kahramanlık Haftası nedeniyle gerillaların ve A. Öcalan'ın fotoğraflarının olduğu bir fotoğraf sergileri vardı. Gerillaların söylemiş olduğu Kürtçe ezgiler yükseliyordu ses düzeninden.

Saat 13:30'a doğru Ege Üniversitesi Güvenlik Amirleri ve İzmir il Emniyet müdür yardımcısının da olduğu devletin sivil polis tayfası A.Öcalan'ın fotoğraflarının ve kimin yazdığı belli olmayan ve kaldırım kenarında yazılan "PKK- APO" yazısının kaldırılması için müdahale etmek istediler. Gerekçe olarak da dün üç askerin öldüğünü, hassas bir dönem olduğunu, insanların şikâyet ettiğini söylediler. Bunlar dışında bir sorun olmadığını ve etkinliğe devam edebileceklerini (sanki izin alan var da!), kendilerinin güvenlik önlemi almak için burada olduklarını söylediler. Bu gerekçelerle bir kaç kez geldiler ve hepimizi uyardılar. "Gereğini yaparız, duyarlı olun!..."

Tabii bu arada polis kamerası herkesi çekmeye devam etti. Biraz uzaklaşan sivil polis daha sonra çevik kuvvet eşliğinde karşımıza geçti. Araya giren İHD üzerinden görüşüldü. Ne olur ne olmaz, hepimiz hazırlık yapmaya başladık. Yurtsever arkadaşların kendi astıkları fotoğrafları kaldırılmasıyla çevik kuvvet geri çekildi. Ortam sakinleşir gibi olurken bir anda yurtsever arkadaşların standına arkadan yanaşan sivil iki polis taş atıp kaçacaklardı ki bir anda taşı yediler ve biraz sonra ondan fazla gencin öfkesiyle yere kapaklandılar. İyice dayak yiyen sivillerin ağızları burunları kan içinde kaldı. Derhal kaçan sivillerin ardından eylemi gerçekleştiren Yurtsever arkadaşlar, ardından da bizler alandan ayrıldık. Bizim eşyalarımızı toplamamızın ardından sivillerle beraber çevik kuvvet stant açılan yere geldi. Edebiyat fakültesinin önünde bir süre bekledikten sonra elleri boş bir şekilde geri döndüler.

İzmir Ayışığı Fotoğraf Atölyesi

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK MÜCADELEYE

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde faşist bir saldırı oldu. Kar maskesi takan faşistler, gerçekleştirdikleri saldırıda bir yurtsever arkadaşımızı bıçaklayarak yaraladılar. Bunun üzerine biz de bu saldırıyı konu alan, DÖB imzalı bildirimizi İletişim, Hukuk ve İktisat Fakülteleri'nde dağıttık. Faşizme karşı kitlesel devrimci şiddet çağrımızı bir kez daha yineleyip, faşizme karşı faşistlerin anladığı dilden cevap verilmesi gerektiğini İstanbul Üniversitesi'ndeki öğrencilere bir kez daha hatırlattık.

Her devrimci yükseliş döneminde faşist devlet öğrenci gençliği baskı altına almak, onu bu sürecin dışında tutmak için bu tür saldırıları örgütleyiyor. Ama bu saldırılar öğrenci gençliği işçi sınıfının davasını savunmaktan vazgeçiremeyecektir.

Son dönemde yaşanan ve genel olarak yapılan faşist saldırılara karşı dalga kıran olmak için devrimci mücadeleyi yükseltmeliyiz. Dağıttığımız bildiride yazdığı gibi "*devrim ile karşı-devrim arasında süren mücadele bir savaştır. Ve savaş ancak savaş örgütlerinde yürütülür. Faşizme karşı örgütlü kitlesel mücadeleyi yükseltelim.*"

**FAŞİZME KARŞI SİLAH BAŞINA!
FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ!**

İstanbul Üniversitesi DÖB

HASTANE BİRLİKLERİ YASASINA DUR DE

8 Nisan günü Haseki Araştırma Hastanesi önünde saat 12:30'da toplanan Aksaray SES'te örgütlü sağlık emekçileri, "Hastane Birlikleri Yasasının geri çekilmesi" için basın açıklaması yaptılar. Basın açıklaması başlamadan önce halka yönelik ajitasyon yapan sağlık emekçileri, halkı bu yasa hakkında bilgilendirdi ve bu yasa-ya karşı sandık kurarak "Hastane Birlikleri Yasasına Hayır" dediler.

Halkın da desteğini alan eylemde, "Hastaneler Halkındır Satılamaz", "Sağlıkta Ticaret Ölüm Demektir" sloganları atıldı. Basın açıklamasını ise Aksaray SES Temsilcisi okudu. Basın metninde "Kamu birlikleri yasa tasarısı ile hükümet, halkın malı olan devlet hastanelerini, birlik adı altında birleştirerek daha fazla kar amacı güden birer işletme haline getirmeye ve özelleştirmeye çalışmaktadır. Bu tasarıyla, bir ticari işletmenin ana unsuru olan alım-satım-kiralama anlayışı, kamu hastanelerine getirmektedir. Hastaneler kar esasına göre işletilecektir..."

Biliyoruz ki, piyasa ortamında rekabete açık ve daha fazla kar güdüsüyle hareket edecek sağlık işletmelerinde:

*Sağlık hizmetleri daha da pahalı hale gelecek, hastaların cep-ten ödedikleri katkı- katılım- ilave ücret artacak

*Hastanelerde ve tedavilerde SGK'nın karşıladığı tıbbi mal-zemelerin kalitesi düşecek,

*Daha fazla kar amacıyla; ücretlerde kısıntı yapılacak, az ele-manla çok iş uygulamasına gidilecek, işten çıkarımlar yaşanacak, bunun bir şaka sonucu da sağlık hizmetinin kalitesi düşecek

*Sağlık emekçilerinin iş ve ücret güvencesi ortadan kalkacak,

*Sağlık emekçilerinin iş ve ücret güvencesi ortadan kalkacak,

*Var olan bölgesel farklılıklar daha da artacak, Hastaneler ve çalışanlar arasında rekabet olacak, 'Parası olana sağlık' anlayışı sonucu sağlığa erişimi daha da güçleştirecek" denildi.

Basın metni okunduktan sonra halka tekrar seslenilerek "has-tane birlikleri yasasına sen de hayır de" çağrısıyla imza toplandı, oylama yapıldı.

BOYUN EĞMEYECEĞİZ

12 Nisan'da saat 12:00'de Eğitim – Sen Elazığ Şube'de, Dev Maden-Sen bir basın toplantısı düzenledi. Eti Krom AŞ'de yaşanan işçi kıyımına dikkat çekilen açıklama yapıldı. "ETİ KROM, 1936 yılında bir Kamu İktisadi Teşebbüsü (KİT) kapsamında krom üre-timiyle işe başlamıştır. 1976 yılından itibaren de mevcut üretime yük-sek karbonlu ferrokromu eklemiştir.

(...) 2004 yılının Eylül ayında, YILDIRIM Holding A.Ş.'ye satılmıştır.

İşletmede yüksek karbonlu ferrokrom üretimi ve krom cevheri zenginleştirilmesi ve üretimi gerçekleştirilmektedir.

Yaklaşık 150 civarında güvenlik görevlisinin istihdam edildiği işletmede, toplam çalışan sayısı 462 kişidir. ... İşçilere işe girerken sendikaya üye olmayacakları konusunda gerekli uyarılarda bulunulduğu çalışanlar tarafından ifade edilmektedir.

(...) İşyeri hekimi bulunmayan işyerinde yemekten çalışma koşullarına ve mesai ücretlerine kadar pek çok sorun bulunmaktadır.

Üretimin 3 vardiya halinde sürdüğü ocaklar dışındaki işletme-de çalışan bir kısım işçi bir süre önce DİSK/ Dev. Maden – Sen'e üye olma talebinde bulunmuş ve sendikamızca örgütlenme çalış-maları başlatılmıştır. İşçilerin sendikaya yönelimini bir süre sessiz-ce izleyen işveren, elebaşı olarak düşündüğü 19 işçiyi 10 Nisan günü

işten çıkarmıştır. Farklı ünitelerde çalışan işçileri odasına çağıran yetkililer işçilere kendi rızalarıyla işten ayrıldıklarına dair kağıt im-zalatmaya çalışmış, ancak işçiler imzalamamışlardır. (...) İşlerine son verilen işçiler özel güvenlik kullanılarak işletme sahası dışına çıkarılmış, atılanlar içinde lojmanda kalan 9 işçiye ise oturduğu lojmanı boşaltması için 7 gün süre tanınmıştır. Jandarma karako-lunu arayarak yapılan kanunsuz işlemin durdurulması konusunda yardım isteyen işçilere jandarma, 'bu sizin aranızdaki bir mesele bizi ilgilendirmez' yanıtını vermiştir.

(...)

Eti Krom işverenin oyunlarına boyun eğmeyeceğiz. Gerekli gi-rişimlerde bulunarak bu oyunları mutlaka bozacağız. Elazığlı işçi ve emekçilerin bu mücadelede bizleri yalnız bırakmayacağına i-nanıyoruz." denilen basın toplantısı "BİZ HAKLIYIZ ve BİZ KA-ZANACAĞIZ" sloganıyla sona erdi. □

DEMOKRASİ MÜCADELESİNDEN EMEKLİ OLUNMAZ!

3 Nisan günü saat 14.00'de DİSK'e bağlı E-mekli-Sen "Geçmiş Emegimize ve Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz" is-miyle bir miting düzenledi. Birçok sendika da mitin-ge destek verdi.

Bornova Sta-dı önünde toplanarak yürüyüş sırasında Mustafa Kemal Caddesi'ni trafiğe kapatarak Bornova Cumhuriyet Meydanı'na yüründü. Yürü-yüş sırasında "Geçmiş Emegimize ve Geleceğimize Sahip Çıkıyo-ruz" pankartı açılırken "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Emekliyiz Haklıyız Kazanacağız", "Tekel Tariş Ölümüne Direniş", "Hak Ve-rilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Yaşasın Sınıf Dayanışma-sı", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz" sloganları atıldı. Meydana geldikten sonra konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalardan sonra basın metni okundu. Metinde şunlara değinildi: "Başta komşumuz Irak ve Afganistan olmak üzere, dünyanın birçok bölgesinde em-peryalist paylaşım savaşı devam ediyor. Bu nedenle dünyamızda kan ve gözyaşı hiç eksik olmadı. Bütün bunlar kapitalizmin doymak bilmeyen kar hırsı nedeniyle yaşanıyor. Çünkü savaş, şiddet, kan ve gözyaşı kapitalizmin gıdasıdır. Kapitalizmin yeni liberal anlayışın-da insan yok, her şey para içindir..."

"Her şeye rağmen 2009 yılının son günlerinde başlayıp, 2010 yılının ilk günlerinde Ankara'nın karına, kışına, yağmuruna, çamu-rununa, polis baskısına ve hükümet tehditlerine rağmen 78 gün de-vam eden tekel direnişi Türkiye işçi sınıfı tarihine altın harflerle yazılacak bir direniştir. Türkiye çapında eylemlerine devam eden tekel işçilerini ve yine işyerleri kapandığı için işsiz kalan ve İzmir'de direnişlerini sürdüren Tariş işçilerini de selamlıyorum. Onların mü-cadelesi bizim mücadelemizdir. Gün tek tek kendi cephemizde değil, topyekûn mücadele etme günüdür. Bu gün artık sloganımız yaşasın sınıf mücadelesi sloganı olmalıdır". Okunan basın metninden son-ra miting sona erdirildi.

İzmir Mücadele Birliği

Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor

TEKEL İŞÇİSİ SAVAŞIYOR ÖĞRENİYOR, ÖĞRETİYOR!

İlk günden beri aklımda, yaşadıklarımızı yazıya dökmek vardı. Ama günler öylesine hızla geçiyor ki eğer daha fazla beklersem birçok şeyi unutacağım. Hatta keşke diyoruz ilk gündentibaren günlük şeklinde not tutsaymışız.

Her günü bir yıl gibigeçen Tekel eyleminin bugün 13. günü saat 18:21... sonundabeniim hayatımda unutamayacağım kadar çok deneyim elde etti-gim Tekel eylemini yazacağım için mutluyum. Bu eylem sadeceTekel işçileri için değil, tüm işçi sınıfı, emekçiler için inanılmazderslerle dolu...

Ve büyük bir umut olduğunu da söylemeliyim.Ne demişti Sibel yoldaşım: "Eylem umudun anasıdır". Busözün hiç bu kadar büyük anlamlar yüklü olduğunu düşünmemiş-tim. Bir kez daha eylemin öğreticiliğinde yola devam edecektik.

Yayınevimizden
Temin Edebilirsiniz
0212 533 32 57
info@mucadelebirligi.com

AFA Tekel Çadırkent Sergisi Kavga Alanında

Sakarya Caddesi / Ankara
1-2 Nisan 2010

28 Mart Taksim Ayışığı

1-2 Nisan Ankara Savaşları

